

ATHENA

**Creative
Journal
(2019-20)
of
Yadavindra
Public
School,
Patiala**

“ATHENA.....BEAT CORONA !”

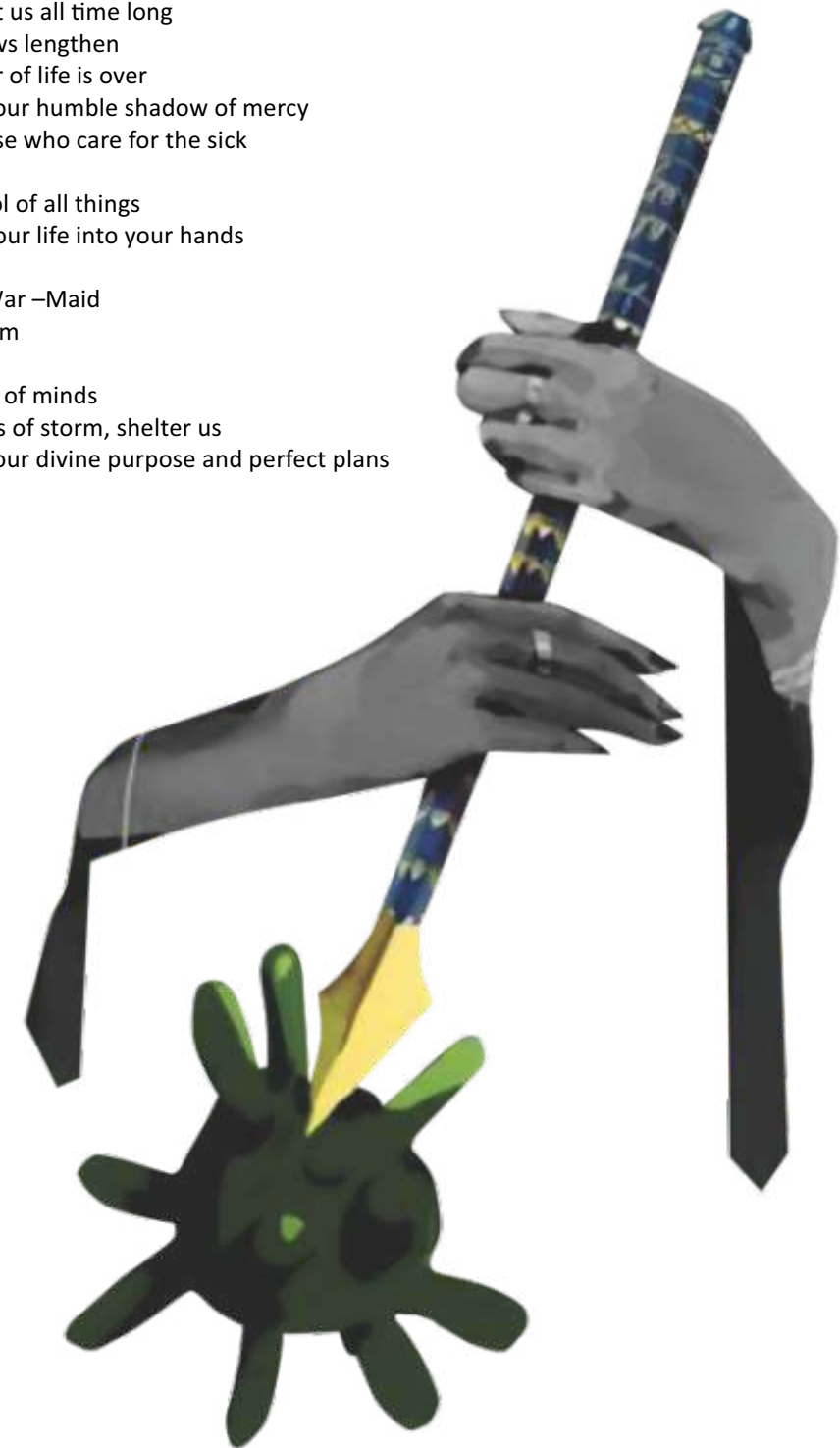
A Prayer to the Goddess

“Oh Athena, the Flint-Eyed Daughter of Lord Zeus
May you support us all time long
Till these shadows lengthen
And till this fever of life is over
Keep us under your humble shadow of mercy
And be with those who care for the sick

You are in control of all things
And we put out our life into your hands

Athena , Shiny War –Maid
A Child of Wisdom
We pray to you
To give us clarity of minds
From the ravages of storm, shelter us
And fulfil in us your divine purpose and perfect plans
Amen !”

Sarah Gupta
IXE

Editorial

Athena is the Goddess of wisdom,courage,inspiration,arts and skill.If there is one thing that motivates people more than anything else,it is the weight of creativity,hope and expectations. As we present to you the sixth edition of our creative journal , 'Athena',we must concede that expectations,along with high hopes, have played a major role as we have gone about our business of compiling the best of YPS' inventiveness and substantiating 'Athena's image as a true reflection of the students' acumen .

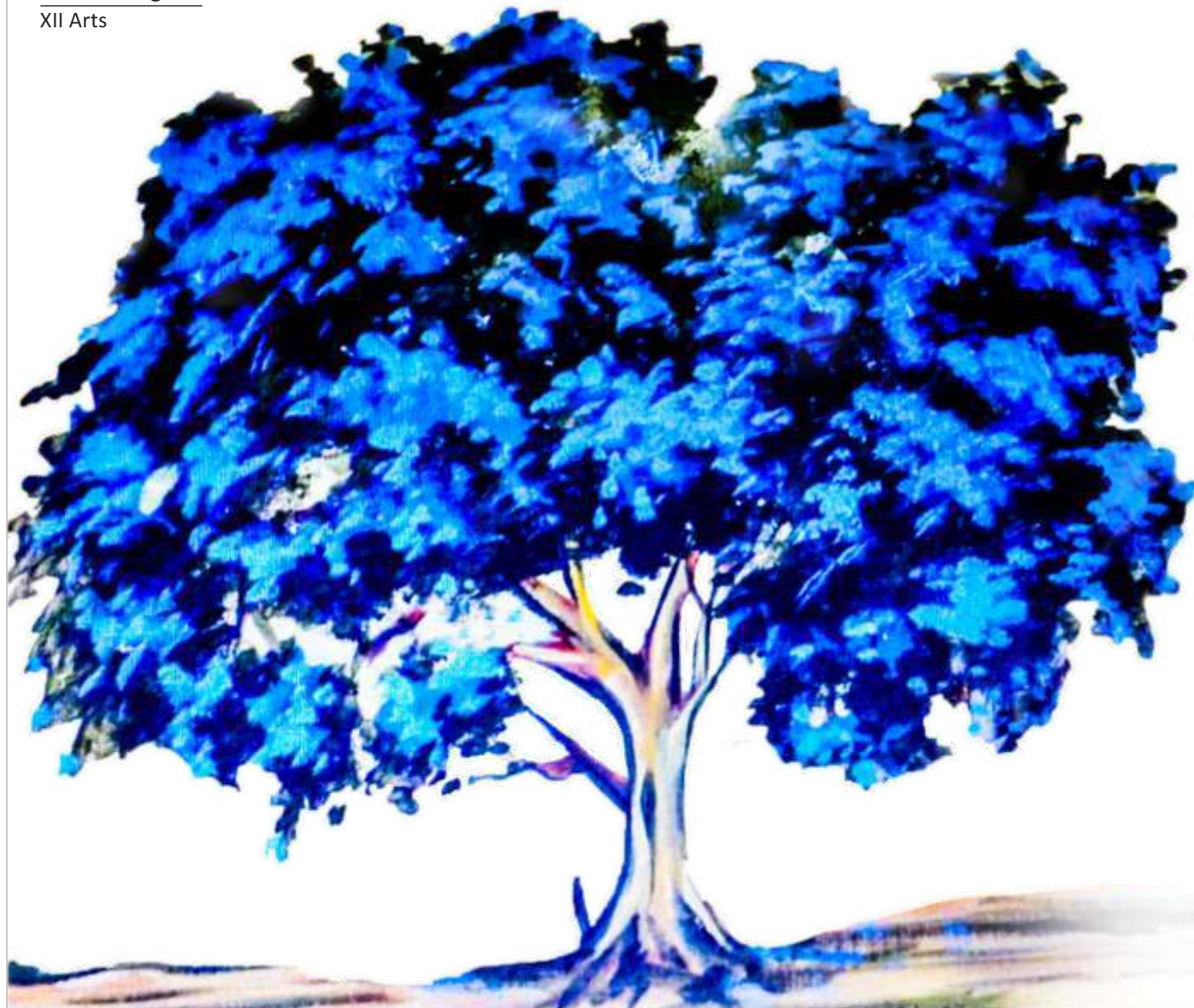
With a perfect blend of an assortment of English,Hindi and Punjabi literary pieces, along with marvellous paintings sprinkled amidst the beautiful constellations of words, our team has left no stone unturned to ensure that the book is eye-captivating, thus, making the experience through the course of this book both enriching and wholesome!

I, on behalf of the students' body , thank the staff who have guided us through the compilation of this book,. I shall also thank Mananeet Kaur for assisting in the editing of the Punjabi articles.

So, buckle up because it is going to be a fun ride, making you a part of various imaginative stories and enthralling experiences....!!

Tanisha Garg

XII Arts

THE EDITORIAL Team

Tanisha Garg

Khushi Dalla

Jannat Teja

Hinam Walia

Poorva Puri

Gunmay Garg

WE BEGIN WITH THE Closure

LIFE IN A Lockdown

Life offers us choices to laugh, enjoy or frown, To swim against the tides or go simply drown, To suck up those melancholies or dance like a clown, Though life has been hit hard and so is my town, Why forget what goes around for sure comes around. Thus, I am celebrating life in this very lockdown. And philosophers call it "attitude". It could be simply an attribute of my bringing up that I always have been seeing the glass half full. Life rendered us a litany of luck, celebrations, such colours, such gifts and joys galore and today if for a while, it has thrown us at this deep end, let's take it as one bend and rise. It took me a while to get the hang of it when my school closed and it was a difficult transition but once the routine came smiling, I cheerfully welcomed it and now I have got my head around how it works. I decided not to be cooped and frozen, confined to my house, but for the first time I inhaled the strong vibes of a home. My father being an avid sportsman, dug out the badminton rackets and started the world championship in our house everyday. My parents suddenly have emerged as my best friends. Since the gardener has stopped coming, the fascinating flowers and plants demand my attention and I decided I won't allow them to go dreary with fear of COVID-19. Thus I touched them with a soft caressing motherly hand and they sang back their muse in hues galore like: Blue, purple, white, yellow, red

and brown, making me enjoy their companionship in this lockdown. My mother forever would be found singing Mehdi Hassan or Ghulam Ali or Lata Rafi, Kishore or Jagjit Singh, making me run away from those drab and dour crooners and today in these last thirty days I have developed such taste for their richness, realising the divine music, the most soothing music was that of yesteryears and how cacophonous the transitory music of this modern day is having an ephemeral shelf life. And at the top of that there is a warrior friend of mine in my younger brother ever ready to invite fights and reasons to quarrel. Being young, he happens to lose the badminton matches and like a bad workman, finds faults with his tools. Yet he is a blessing of entertainment, life and energy who goes on and on with all his stubborn demands and I am maturing to cope up with his idiosyncrasies. Everyday I am reminded of that beautiful adage of W. Lewis that: "The tragedy of life is not that it ends so soon, but we take so long to begin it." Patience is a sine qua non in this situation and stay rest assured that the contours of solution are waiting anxiously to tumble out. Thus, I won't allow Coronavirus to throw this one time gift of life to be thrown out of kilter. I'm riding down life's highway with a brave and blithesome face knowing well how 'Tough times never last but tough people do.' Isn't it a blessing that deserves whole hearted gratitude that we are not

stuck at an airport or a different country or city; all essentials are being delivered at our doorsteps. Trust me, if someone asked me to make tea, I would be so lost looking for sugar or tea leaves etc. that my granny always would lecture me to try my hand at cooking which had always been such a shadowy strand in my gruesome story of shirking work. Today cooking is the new norm in my life. The YouTube has entered as a protagonist and my cakes, pastas, salted caramels, potato pies, the trio of tomatoes, baked mushrooms and crispy corn, chicken piccata with bread salads and date and walnut pies have earned me umpteenth number of brownie points. My dad has given me a funny name of 'The Sanjeev Kapoor' of the family showing up a new dish per diem. I treat it as a great opportunity to be the jack of all trades. Reading, music, playing, cooking, sleeping, the mind blowing Netflix shows and the best of literature, the classics and above all living with such a strong purpose of life, with so much optimism that it's my life, with glee, happiness, joys, I must fend. I will not grouch, slouch or be lazy with the trend. Life will resuscitate, resurrect, dance and will not come to an end. Every time winning, we winners will write another HISTORY, We will defend CORONA and romp home VICTORY.

Reyaan Athwal
XE

The Fun School Was ...!

REMEMBERING THE PRE-CORONA DAYS

The school gates are shut, tied with an iron chain. Silence envelops the greenery of the campus. The white boards must be blank and the desks collecting dust. This is the present condition of the school.

I never thought I would miss school so much. I guess I had taken those days for granted. I had often wished about getting more holidays but now I regret having wished that! I long for the days when we used to crowd at the tuck shop to buy junk food, students pushing one another. Then the endless sessions of laughter while we waited for the teacher to come in the classroom with the monitors also joining in.

These days, I also miss walking to the school mess for lunch. I long for the laughter as we ran through the rain just to reach the bus. We would be sitting on each other's laps as the teachers would accommodate as many students as possible in the bus. In the evenings, I used to go to the school stadium for athletics. We would use the same equipment and it didn't matter because one wasn't

governed by the do's and don'ts followed during the pandemic. Nowadays, when I cross the school campus while going out on a drive with my father, memories come gushing. Just a few months ago, I was in my classroom, revising for my tests. The thought saddens me. But then, this too shall pass, even though the post pandemic world is unlikely to be the same as the one before.

I simply can't wait for the time when we will sit in the classroom without keeping a distance of six feet and listen to our teacher, as I really miss the fun that was school!

Raissa Batra
VIII

THAT ONE

Painting !

Writer eulogizes this painting that has been a part of the Senior School Art Room for many years

The art room in the senior block has a look which gives birth to this genuine artistic vibe inside you. Even if you don't know how to, those beautiful paintings in there just puts one into a different dimension of paints and magic. There is this old painting in the art room towards your right as you enter that shows a person bound in shackles with his arms positioned above his head reflecting the idea that he wants to be freed from the devouring doors before him. I interpret that an individual who is affected with mental pain or illness is isolated behind imaginary closed doors. He is forced to become socially extinct and imprisoned

where his thoughts cannot reach others. In this condition, he yearns for help and support, thinking that somebody would come and open these rigid doors for him but the pain is that his counterparts have abandoned him in a desert where his mental agony and lack of support have rendered him hapless. His muted cries for help are ignored! With no refuge, he begrudgingly admits a supernatural force would alleviate his intense suffering and help him see the light in his blurred state of mind. I believe this depicts the pervasive hypocrisy of our society. As humans, we fail to empathize with an individual who feels any different than us. We turn

a deaf ear when it comes to understanding people with delicate mental health. This painting is a wonderful piece of art that portrays how in today's scenario, we need to detach the stigma from mental illnesses and attach importance to those who suffer from it. Mental health is as important as physical health and those who do suffer should be supported rather than disregarded.

Hinam Walia
IXN

Cinderella

IS PROOF THAT A NEW PAIR OF SHOES CAN CHANGE YOUR LIFE !

Sheen silk draped across a mannequin, the smell of Italian leather shoes, the rush you feel when you swipe your credit card and it all belongs to you. That feeling of confidence and being alive that you just want to scream from the mountaintop.

The journey of a thousand miles begins with buying a fabulous pair of shoes ! Don't we all wish to have our whole world turned upside down in the most glamorous and lavish way possible just because of a pair of shoes? After all, it was Cinderella's glass heels which knocked her into a life she could've never even dreamed of. Now realistically, that is never going to happen with the majority of us, but let's not underestimate the power of a new pair of shoes. Ask yourself, are you truly happy? Are you truly contented? If not, then just buying a new pair of shoes can lead you to it, because it is the little things in life that bring you happiness and the happiness received after possessing a new pair of shoes in undefeated ! According to studies that have been done, when a woman buys a new pair of shoes "The neurotransmitter dopamine is released, providing a feel-good high, similar to taking a drug," Consider your shoe an investment, everything is resting upon it. The most important point is that every shoe should earn its place in your closet. Give a girl the right shoes and she can conquer the world. Shoes give us power, even on our worst days, wearing a nice pair of shoes can make

us feel empowered. Shoes transform your body language and attitude. With the right pair, you feel confident enough to fight even your strongest enemy. A shoe is not only a design but it's a part of your body language, the way you walk. The way you're going to move is dictated by your shoes !

Ananya Goyal
XI Commerce

I Believe...

I believe in love and light
In this world so blight,
I believe in justice
In this world so blind.

I believe in equality
In a state of discrimination,
I believe in peace
When war afflicts a nation.

I believe in 'karma'
In this world full of vengeance,
I believe in a break in the clouds
When hope is at a distance.

I believe in the power of music
When everything is silent,
I believe in happy endings
When everything seems violent.

I believe in magic and mysticism
When all seems a haze,
I believe in climate preservation
Where everything's ablaze.

I believe in God
When all feels astray,
I believe in myself
Because that's just my way!

Samaira Singh
VIII P

Colours

OF SCHOOL LIFE

Our school life is the best time of our lives. It is the most carefree period of our lives: we have no responsibilities, and the only thing which we have to do is what we do the best; being children.

Others might feel differently but I am sure no one likes the Monday morning blues and studying for long to pass with flying colours. Yet these are the colours of school life.

We may not realize it now, but a school is a base, the foundation of our lives. A school has got it all so that we can rise to the fullest of our potential. There are extracurricular activities and sports so that we can excel in what we do the best. We owe ourselves to our schools and to our teachers who play the main role in helping us become who we are meant to be.

Our entire school life is filled with petty fights, jealousy, looking down on teachers' pets and making fun of the eager beavers and bookworms.

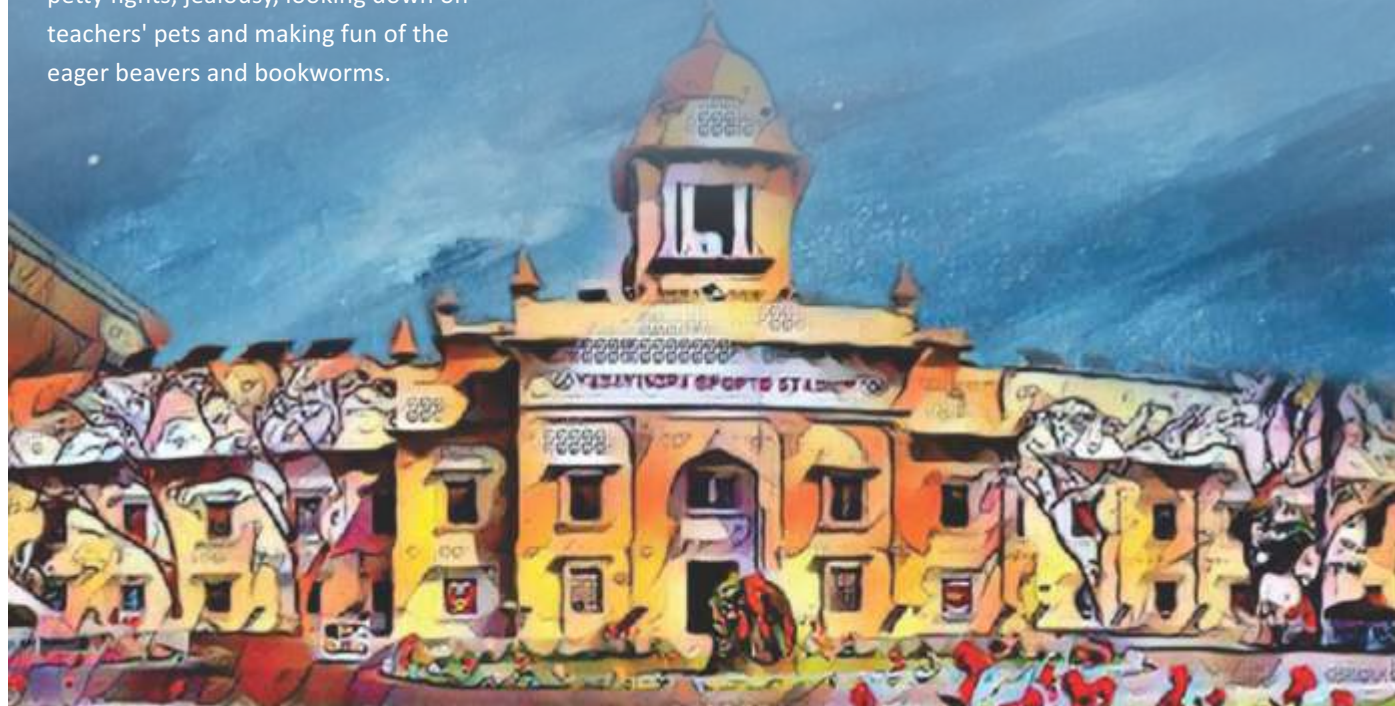
This time is filled with colours: colours of happiness and excitement, knowledge and wisdom and commitment and compassion. We all are well acquainted with the warm colours of excitement and happiness to come to school and to chat with friends. The Purple colour of wisdom, knowledge, creativity and independence sums up what school is all about while the colour pink for compassion is a constant reminder for us to become compassionate in the future. And at the end of the day when we have passed out of school, the sunset which represents nostalgia has us remembering the colourful days of when we were students.

These become our memories and after passing out from school each and every child yearns to live those memories again. Those memories cannot be kept in some file or scrapbook but in our hearts and our minds. Often the memories which

stay with us are funny and humorous. The most common memories are running off to games, chatting and passing notes in class along with the punishments received and sharing our tiffin during the recess.

School is where we make or break our friendships and it is the only place in the world where we learn the most. In the end, I would just like to say that the school is like a lighthouse and the ships are us - students. The lighthouse emits rays of wisdom. However in the end, it is our decision to choose which colour we want the light to be.

Rabbani Batra
VIIP

“ALL’S WELL THAT ENDS WELL-

Uniting a Lost Child at Heritage Fair !

The annual heritage fair at Sheesh Mahal here in Patiala is something I really look forward to. I always visit it with my mom and dad. Besides being entertaining with all the stalls, it also gives us a peek into the culture, cuisine and the traditional attire of different states of India. This year too, I visited the fair with my parents. Being a Sunday and the last day, it was so crowded that we could barely walk through the crowd. As soon as we entered, I rushed for the rides and after taking a bunch of them, we went to the Ice Candy stall, eager to satisfy our sweet tooth. Near the

stall was a child sobbing inconsolably. When we tried to enquire of his name, he just cried harder. This left us flummoxed ! We went ahead to the other stalls, but my mind was constantly at unrest as I was constantly thinking about the child. When I couldn't stand it any longer, I went back to the child and took him to the megaphone stall. The people there announced about the lost child and that his family, his parents should collect him. Almost instantly, a man and his wife appeared with no less than 5 servants at their heels! They hugged and kissed the child, shedding

tears of relief. Their names were Joe and Mary, who were the parents of the little boy, Andy. He was lost while playing cricket. His parents were worried as they could not find him anywhere. They thanked us and went back happily home ...just like me. I was left with a sense of fulfilment of having united a lost child with his parents. That marked the end of an intense day at the fair, and reminded me of the saying that goes-"All's Well that Ends Well!"

Divyam Bansal
VIN

Hope

IN COVID TIMES

Hope is what makes us fly high,
Above the darkest and the blackest
sky,
Hope is what makes us dream,
To search for life's misplaced light
beam.
It gives us the power to cross the
gloomiest of seas,
And pray for a happy healthy life at
peace.
So, now when times have changed for
the worse,
And sitting bored at home seems like
a curse,
Shan't we take time to reminisce
those days and nights,
Which we spent happily in our loved
ones' sights,

And call those who are living from us
faraway,
And tell them how much we miss
them night and day.
Hoping that this disease has a short
stay,
Let's make sanitising a life's way.
For in these times too there is hope
for good,
The environment gets time for
replenishing as it should,
And even the ozone layer restoration
shall take place,
We shall be able to see nature's
pollution- free face.
For nothing is static and this shall pass
too,
And let us remember what shines

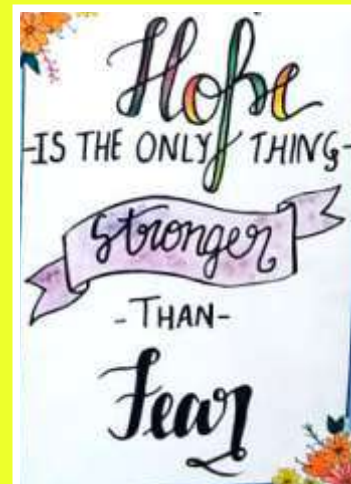
through ,
This hope that has kept our
government, doctors ,policemen
awake,
Putting their very precious lives at
stake,
So that we don't come in harm's way,
And see another happy lit amazing
day!
Let's look above at the stars ,
That have such wonderful wish
making powers,
And hope that everything will be
normal and fine,
We shall emerge victorious in our
battle against COVID Times!

Erica
XN

White Blanket in the Sky

I am a cloud,
Which spreads in the sky.
I provide you shade from the Sun so
high.
I am a cloud, which can bring rains.
I can make agriculture possible,
Which helps sprout grains.
I am a cloud,
That can freshen the flowers.
I make the grass look green,
And bring lovely showers.
I am a cloud, which lets you enjoy
Up in the distance so high
The lovely shades of rainbow in the
sky!

Vaani Goyal
VIIIE

'Mann Ki Baat'- Straight from the Heart

A CANDID LETTER TO THE SCHOOL DIRECTOR

Respected Director,
I have been in this wonderful school now for almost 9 years and I've enjoyed all my time here! I still have a few more years here and so would love to see this prestigious School grow even more than it already has. I will not rant about extremely petty things and start a revolution or something with high demands like computers for every one or something like that. Actually, even with some minor flaws, I find our School 'imperfectly perfect'! There are so many facilities for

practically everything you could want to do- it could be shooting or robotics. However, there are things which you could do, and it would be awesome if we can agree on some of them. It would be excellent if we can have some more inter- house events of maybe debates or athletics, as they really bring out the competitive and hardworking spirit in us. And obviously they are very fun to compete in! Now , something contradictory, a little bit of variety of food at the mess would be great, like

soup or toast.
If I really think about it, I still cannot think of many improvements or suggestions, maybe because I have adapted to a very well thought of system ,or perhaps just because if something is not broken, we simply do not need to fix it!
These are my personal thoughts. Maybe you'd take a lot of opinions but a good change is always welcome!

Yours sincerely,

Gurkirpa Singh
VIII O

ONE DAY WE WILL
STUDY
TOGETHER.....!

One day we shall study together
Together in its most true and natural
sense
Hug each other and play without the
social distancing fence
in our school stadium and
playgrounds in an enjoyable gather

Our masks shall be off and we will no
longer be apart
Once again we shall experience our
functions joyous and bright
The Sports Day, Goldstein Debate
forming a lovely sight
Exercising, chatting and having fun
will make a fresh start

A lovely turn, we hope, in situations
like this one
The old reminiscent days shall come
back soon enough
Just let us bear with patience these
'staying at home' times very tough
So that we may return with good
hygienic habits to our school and
have fun

Pray that we see a change pretty
soon for the better
One day, I hope, we will study
together!

Erica Singh
XN

MY SCUBA DIVING Experience!

"I felt serene and at peace with the marine life with no honking of cars and trucks, and it was hard to believe that somehow such a picturesque place was a part of the world above..."

These winter holidays we embarked on a journey to a breathtaking place- the amazing Andaman and Nicobar Islands, a place full of corals, cruises and exotic sea food. Surrounded by palm trees, the sandy beaches have pristine, sparkling waters. With many protected forests lined by mangroves, limestone caves full of stalactites and stalagmites and surreal sceneries, these islands are a must go!

The streets are full of vendors selling delicious and refreshing coconut water and people selling handicrafts made of corals and shells. I ,particularly, loved the water activities on the beaches like jet skiing, banana boat ride, parasailing, sofa ride, snorkeling, sea walk etc. but the most spectacular experience was scuba diving in Havelock- a beautiful resort and tourist hub of the Andamans.

After signing some documents we changed into our costumes to meet our trainers who gave us the basic training needed to scuba dive, including gear handling, breathing techniques, emergency tips and hand gestures to communicate underwater. With all the equipment and gear, we started practicing in the shallow waters of the Nemo reef, which is

exclusively for scuba diving. (With clear visibility and little current, the Nemo reef is an ideal place to scuba dive for amateurs) .When we were confident that we could manage ourselves under water, we dived into the sea along with our trainer. My trainer helped me go deeper into the sea to reach its bed (10 meters underwater) and kept on communicating with me through gestures to make sure I was comfortable with the water pressure. Submerged underwater, everything seemed different, larger and moved at a snail's pace. When we reached the sea bed, a beautiful scene unveiled before us, full of corals, many varieties of fishes, sea creatures and underwater plants. The orange and white striped Nemo fishes, darting in and out of the swirling tentacles of the yellow and green coloured sea anemones, were a sight to behold. The bright green parrot fish, the damsel fish, the black and white angel fish and the butterfly fish could all be found there along with the shy sea urchin. We swam with schools of fishes and saw a plethora of coloured and live corals there. I was in complete awe about the utter magnificence of the corals which were of different shapes and sizes, like the boulder corals, the finger corals and the mushroom shaped corals. The sheer diversity in the colours of the corals left me spellbound . It was as if the underwater world, which I had

only seen in movies, had come alive in front of my eyes ! I just wanted time to come to a standstill to admire that rare natural beauty of marine life. I was surprised to know that even with the weight strapped to my waist and heavy oxygen cylinder on my back there was no gravitational pull. I could move freely wherever I wished. It then occurred to me that I was such a small part of the amazing sea and unending ocean. I felt serene and at peace with the marine life with no honking of cars and trucks, and it was hard to believe that somehow such a picturesque place was a part of the world above. My cameraman was always snapping pictures of me with the fishes and corals, along with many videos of my journey. Too soon, this exhilarating and adventurous experience ended and I swam back up with amazing memories to last a lifetime. Going scuba diving was like a dream come true and if it were up to me, I would live this dream again and again.

Devina Bansal
VIIIE

PAST.....

Present

FUTURE.....

We can't call back our past
As it's already gone,
We have finished what we could
Nothing more can be done.

No more colours can be
Added or subtracted,
Nothing can change
The way we have acted.

No use of thinking about
The past days,
Because the water still flows
The tree still sways.

We are caught up in unravelling
What we wanted to do.
What's the use if we can't enjoy
Our present too.

The future can't be known
We can only think,
The present is with us
And will pass away in a wink

Grab the time now
Do what we can arrange,
Because our future is elusive
And our past can't change.

Gunmay Garg
VIII O

A TRUE Friend

A true friend doesn't betray you,
But believes in you.
A true friend doesn't fight you,
But fights for you.
A true friend doesn't use you,
But needs you.
A true friend doesn't doubt you,
But trusts you.
A true friend doesn't stand against

you,
But always by you.
A true friend doesn't boo at you,
But supports you.
A true friend doesn't laugh at you,
But laughs with you.
A true friend doesn't let you give up,
But helps you to get back up.
A true friend is the one who makes

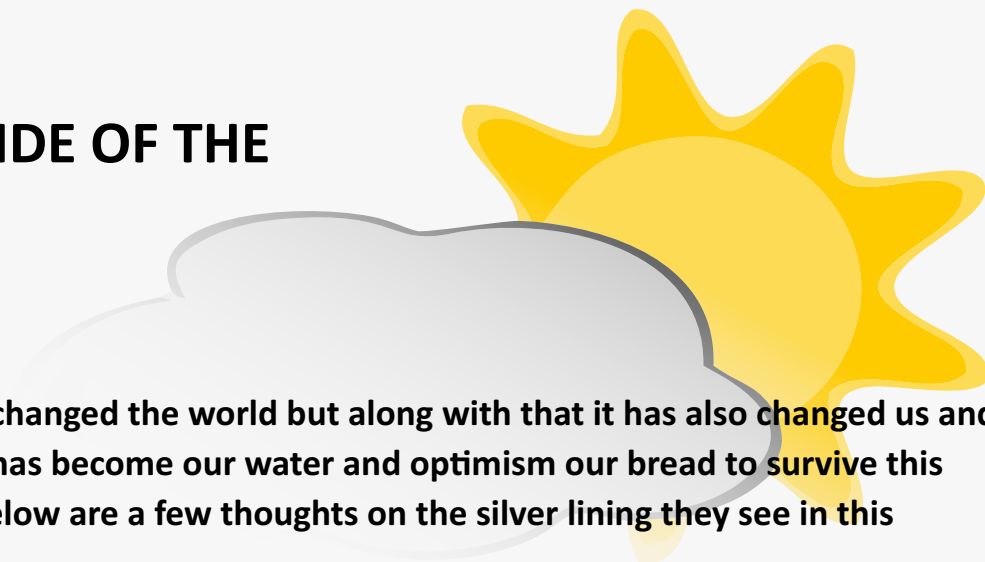
you
Laugh a little louder
Smile a little brighter
And live a little better...

Harbani Kaur Khatra
VIIP

THE SILVER LINING !-

POSITIVE SIDE OF THE PANDEMIC

This Pandemic has changed the world but along with that it has also changed us and our lifestyle. Hope has become our water and optimism our bread to survive this pandemic. Given below are a few thoughts on the silver lining they see in this pandemic:

My silver lining in this pandemic has been plenty of time to pursue my passion for cooking and reading and a sense of relaxation which I had not felt in a long time.

Kaavya Aggarwal, VIIN

The silver lining is that the pandemic has provided children and youth an opportunity to pursue hobbies of their choice with more free time.

Sifet Kaur,VIIP

For me the silver lining is that even though these days are the strangest times of our lives, human behaviours are changing for the better. Human beings have become...humane!

Uday Batra, IXP

The silver lining for me is that I have plenty of time to play the piano and read books to my heart's content!

Raissa Batra, VIIIE

Mother Nature got a chance to regain its lost glory with humans slowing down their industrial and trade footprints.

Bilawal Singh, VIE

The pandemic gave the people like me a chance to introspect, discover hidden interests and talents and spend time with their families, things which they couldn't indulge in because of their otherwise hectic schedules.

Trishleen Kaur, XE

During this pandemic, I got to spend more time with my family, learn cooking, enjoy virtual studies and become more healthy. The pandemic is indeed a wake-up call to start focussing on building a good quality healthcare.

Aahana Goel, VIIN

Figuring out my creative musical self is my silver lining!

Rehaan Gupta, VIE

If there could ever be a silver lining to the dark and unforgiving cloud that is the coronavirus, it is that the earth is finally healing. There are no flights emitting chemicals into the sky, no factories releasing chemicals into the sea, no vehicles emitting gases into the streets.

Dhriti Jain, VIIIE

The lockdowns imposed across the world have had a really positive impact on nature, i.e. from cleaner air, clearer water to liberated wildlife!

Divroop Sandhu, VIIIO

"After so many decades of noise, We are hearing the birds again. The sky is blue and clear. Families are bonding!!" Life doesn't get easier in / after Covid 19, but we have learnt to be more resilient and keep ploughing ahead.

Avraj Manchanda, VIIE

Mankind has reconnected to nature, even the animals are reclaiming land !

Vardhan Bansal, VIIIP

The silver lining of this pandemic is that after this all gets over ,we will have much more fresh air to breathe as most people are staying inside.

Ira Mittal, VIIIP

I kept myself busy in painting, baking and detoxing myself from the social media.

Parina Dhaliwal, IXO

The lockdown period has helped me learn how to work together as a team with the family and take care of each other.

Pratibha Jain, XP

It was an enriching experience to learn about entrepreneurship and horticulture from my dad!

Enayat Shergill, XII Arts

Is Life

A DARING ADVENTURE ?

Helen Keller once said , "Life is a daring adventure or nothing at all ...! " Have you ever wondered , ' What is life???' Well, according to me, may be a bicycle on which you have to balance or you will fall . We will conquer our life when we will conquer our mind ! Life .certainly, is a daring adventure with so many ups and downs ,which are really exciting , daring and adventurous . Even a little toddler faces ups and downs 'Should I go with my father or mother ? Oh, father hits me often and mother loves . Oh my God! I am going with my father ,Holy crap!!!' Or a student, for instance . " What if

someone tells you -Have you done your History homework ? Me ?!!!!" Was there any homework???' , "Yes ,you had to write on THE HARAPPAN CIVILIZATION" . So many ups and down which we face in our lives - which make our life both sweet and salty ! But come to think of it , we may become a 'Bawse' (or as they say !) - a person who is independent ,self-built and does what he wants to ! Like if you want to take medical but your parents tell , " Your Science is zero , and you want to be a doctor zero , and you want to be a doctor ???". But if you do what you want, you will achieve your target !

Life is a beautiful journey which teaches you lessons at every stage . So, just enjoy and live it the way you want it to!!! We don't know at what time our life may change- a fruit seller may become a judge or a tea seller a Prime Minister !!! Like I said in the beginning " If you want to conquer your life , first conquer your mind" As a famous saying goes , " Play NINTENDO with your brain" Life is really a daring adventure -all the truth about you , is known in it ! So, enjoy your life and be happy!

Sabreen Kaur
IXP

MEETING OF MINDS!

MEETING OF MINDS!

A SHOT OF THE NEW CONFERENCE ROOM

Scampering

SQUIRRELS

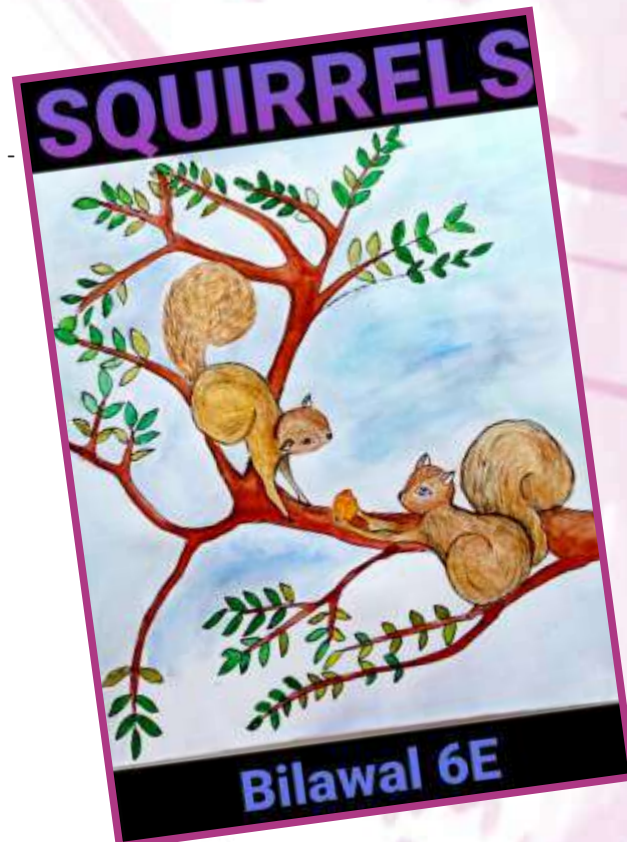
Come Autumn, and it's time to be ready
With its tail so bushy,
Who can forget the scampering squirrels
With their bodies so furry.

Time to collect nuts
Time to hurry
As winter is about to come
A work so tiring, leaving it to feel weary.

But one may wonder
When autumn is long gone,
And winter has come,
Do they remember where
They had kept their precious treasure
in limited measures?
These treasured jewels,
(for them, of course!)
Their energy fuels
So carefully tended for !

These squirrels are funny,
These squirrels are jerks,
These are Mother
Nature's gift
So swift, so fast
So hardworking and
energetic too!

Raissa Batra
VIIIE

Kamakshi Gupta
VIO

ONE DAY WE WILL
PLAY
TOGETHER.....!

One day we will play together
With our entire self full of only glee,
Wanting to meet and have fun with everyone heartily..
Those indelible days will surely come
When we'll not only conquer the fields
But also the classrooms to have a lot of fun,
When we'll leave no stone unturned to roam around with our friends
Laughing, chatting, playing pranks
And even pulling each other's legs.
The feeling of all being on Cloud Nine
Will be felt throughout every single school corridor,
Spinning memories which we shall always want to have some more..
This golden period is , perhaps, just round the corner...
That one day when we will play together....

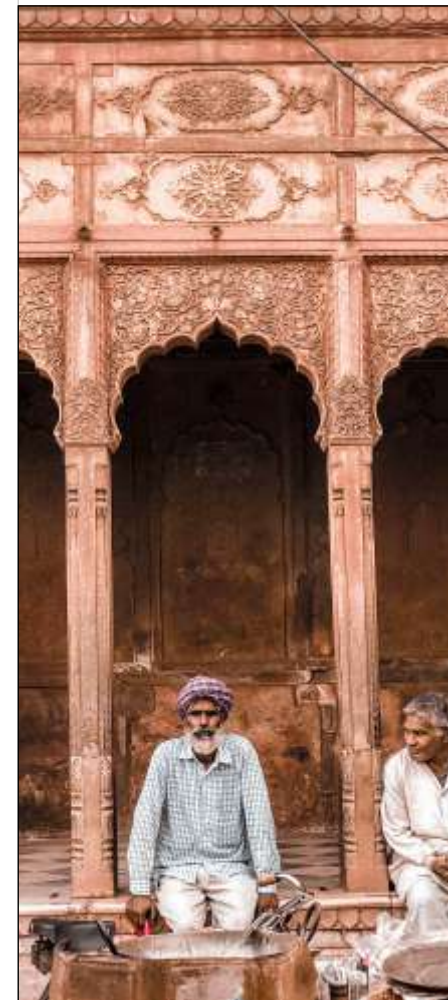
Tanisha Garg
XII Arts

PATIALA- PEOPLE AND PLACES

A compendium of
some spectacular
shots of the city
taken by Gurmehar
Kaur of Class XI
Science

THE DAY

God Wept

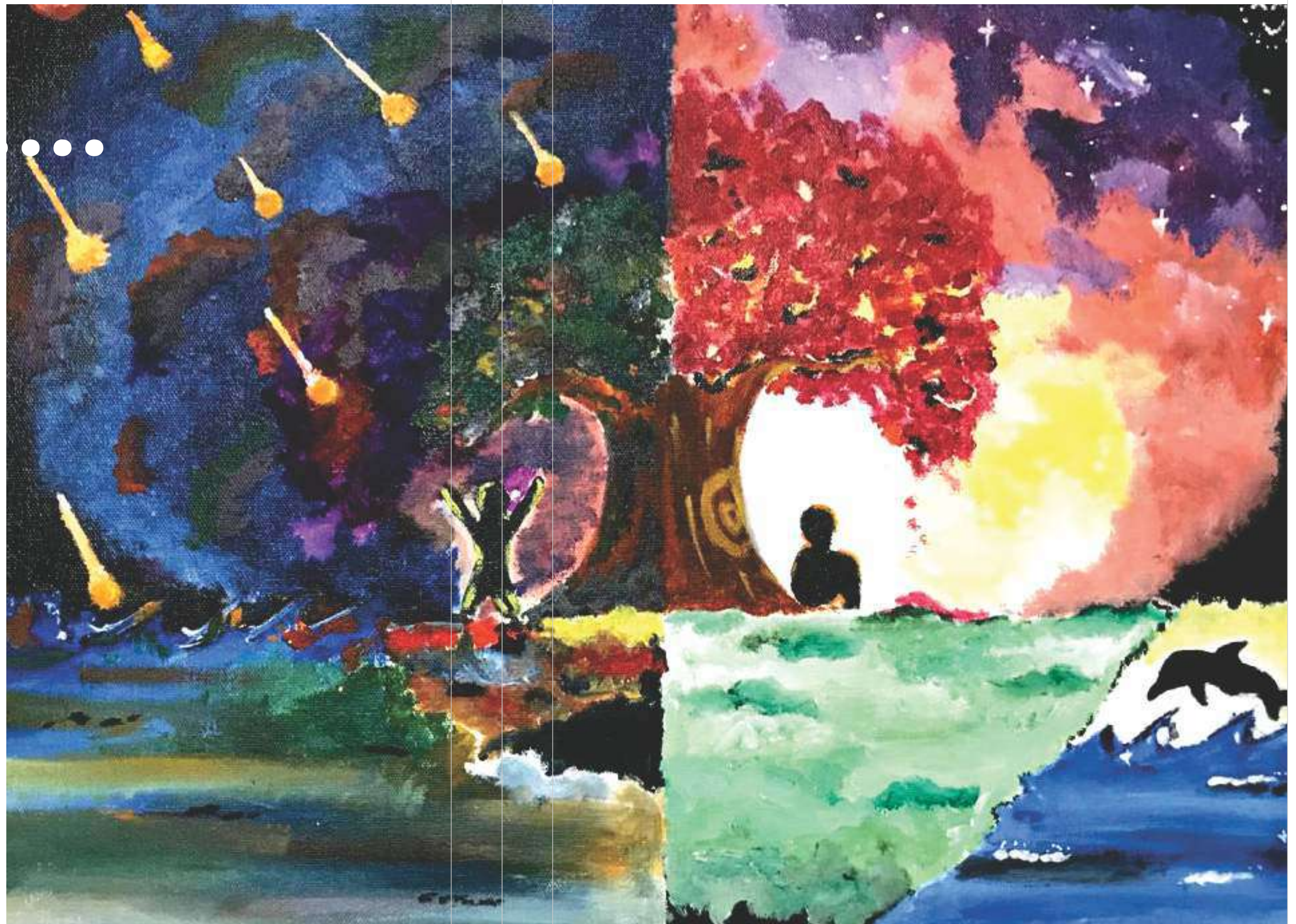
The son of Shiva looked down from
heavens above,
And he saw the Earth burning,
He saw his humans dying,
He saw them suffering,
This shook the 'Ekdanta', this broke
the 'Ekdanta'.

He noticed the devotees' prayers,
And his statues standing upright,
But he also saw his elephants on fire,
Being poached for human's desires,
This aggrieved the 'Ekdanta', this
enraged the 'Ekdanta'.

He saw the Amazon in flames,
Floods, earthquakes and
uncoordinated rains,
All because of man's self-centred
fairy-tales,
He saw his dishonest and corrupt
men,
This pained the 'Ekdanta', this
agonized the 'Ekdanta'.

'Ganpati' wept that day,
Shedding tears seeing his people go
astray
"Why worship me by destroying
nature
Jeopardising their own future?"
Asked 'Ekdanta', wondered 'Ekdanta'

Nimar Sidhu
IXN

THE GOOD Old Times

Standing up high I see,
Cars and bikes where people should
be,
Roads instead of grass filled grounds,
Empty streets instead of children
roaming free.

Standing up high I hear,
Honking and screeching, instead of
laughter and glee,
People silently staring at the screens,
Replacing the lively banter that there
should be.

Standing atop the roof I once saw,
Children rejoicing as the showers fall,
Dancing along with the tall trees,
Not having a care in the world at all.

Now I see the scene so different from
before,
People running to avoid being
soaked,
Seeking cover from the life giving
rain,
Cursing due to the traffic in the lanes.

The mania of mobiles and laptops has
affected the world,
Spreading like an epidemic amongst
young and old,
Gadgets replacing the warm, friendly
conversations,
Causing an uneasy cold in many
family relations

Now you see what must be done,
The past renewed, the present
improved,
For the future to be a better place,
Full of hope, full of grace!

Devina Bansal
VIIE

STANDING TALL!

STANDING TALL!

THE SCHOOL CLOCK TOWER CONTINUES TO ALLURE

ONE DAY WE WILL EAT TOGETHER.....!

One day we will eat together, together all that fun.
How the bell will ring and how joyously we run
Run we crazy, without pain, fatigue or stress
To the Mecca called our sprawling YPS mess.
YPS mess where you savour and ethnic dishes you eat.
To gossip, to do mischief, play pranks
Oh! All too sweet.
All too sweet, in the company of our best friends.
Discussing teachers, films, songs and all trends.
And all trends, enriching and enhancing awareness.
How cathartic those few minutes,
cleansing all mess.
All mess gone away with that unusual simple food
How those chuckles, laughters, sniggers build up our mood.
Stay assured these clouds will dispel clearing this weather.
ONE DAY WE WILL EAT TOGETHER,
ONE DAY WE WILL EAT TOGETHER.

Reyaan Athwal

XE

Twisted Tales!

Jessica ('The Merchant of Venice ' fame) writes a letter urging her father , Shylock , the wicked Jew, to alter his manners and change his behaviour -

" Father , I love you
I 'll be honest
For me you are still
The very best !

You have raised me
With utmost care
Why can't you that love
With everyone share ?

You become cruel
Although, I know , inside you are kind
Why are you to the love of Christians
Then so much blind

Sometimes , you are merciless
Why can't it be merciful ?
Then all the Venice to you
Will be much faithful

Don't make an enemy
Make a pretty friend
Let your relationships with him
Last till the very end

Father, try on my advice
To kindness open your gate
Then see the sudden change
That comes in your fate

I 've given you a choice
Now, it depends on you what you do
It will not change me really,
It will change only you !!!

Gunmay Garg
VIII O

Picture this..!

The painting based on the ancient Greek epic 'Iliad ' was chosen this year for the IPSC Calendar . The painting has been drawn by Pavit Panag , a class XI student of the School.

THE TIME IS Ticking...!

Tick -tok,
It doesn't stop
It goes too fast
It never lasts

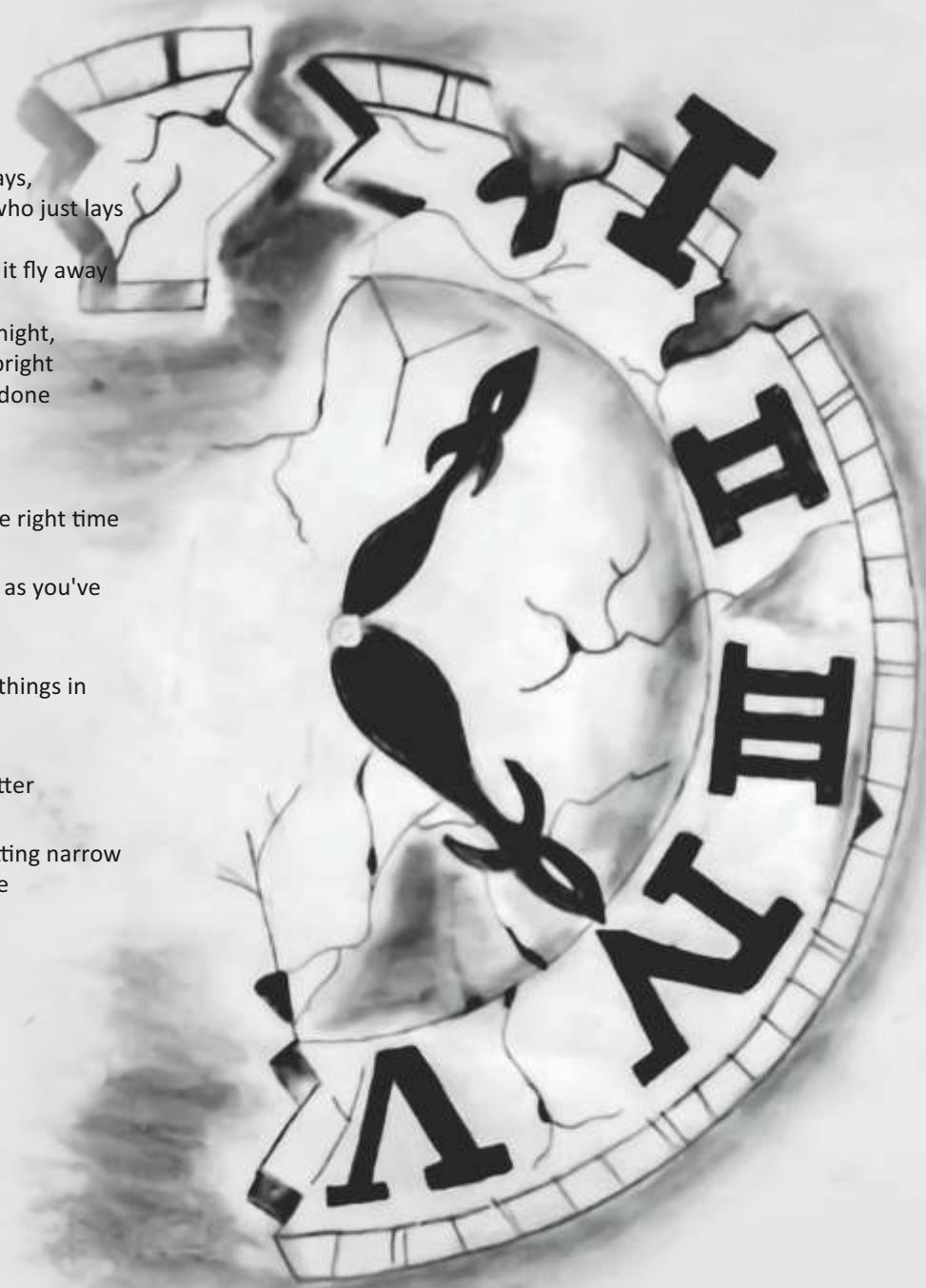
It goes through nights and days,
Never waiting for someone who just lays
People regret in many ways
Who just sit and stare to see it fly away

Sometimes ,it brings a dark night,
Sometimes ,the Sun shines bright
Once it's gone, it can't be undone
So ,make the most of it
And have fun!

People give up waiting for the right time
to come
But the time is right, as soon as you've
begun
It can't be frozen
So, shun the illusion and set things in
motion

Do something today for a better
tomorrow
Or the path will just keep getting narrow
Make use of this beautiful life
Don't wait, and just strike!

Ira Mittal
VIIP

ONE DAY WE WILL WATCH TOGETHER.....!

One fine day....
One day we will watch together,
Everything will run as smooth as
ever,
Our cheers will be heard again,
Echoing in the amphitheatre.....

Our favourites will grace the stages
like before,
The zest of Yadavindrans will be
shown in grandeur,
The musicians will once again do us
proud,
Oh, to sing the School Song out
aloud....!

The spotlights will shine on the
singers,

As their sweet melodies linger,
With every changing expression of
the dancer,
We will clap and we will holler....
Don't lose your hope, everything will
get better,
One day we will again watch
together...!

Nimar Sidhu
XN

Buying

SOMETHING WITH MY OWN MONEY :-

Since I am a turophile, I love to collect cheese. Collecting cheese is my passion. It is my life. I have always been mollycoddled by my parents. Whatever I desired to have, my parents would get for me. But, soon they realised that doting was not exemplary behaviour, and I was no longer treated like the wealthy pharaoh of ancient Egypt as my parents wanted to tell me that it was not easy to earn money in life, that is a conundrum of esoterica. They wanted me to know that it was not easy to earn the grub for the family. It was a sunny Saturday morning. The birds were chirping. The merciless gaze of the sun was making the weather scorching hot, so I was sitting in the air conditioned room of my palatial mansion, watching T.V and devouring a cup of Belgian chocolate ice cream. While watching the idiot box, an advertisement was aired on T.V. It was about a new type of cheese. It was the most heavenly and squishy type. I wanted to get my hands on it as soon as possible. I darted towards my parents and asked them if they could purchase the newest type of cheese for me, whose price was exorbitant. And, I was flabbergasted, as my parents refused (unfortunately)! And, the reason

was that they wanted me to know that it was not easy to buy manky products with the hard earned money, that could be best used to buy utile products needed for livelihood. At that time, I was headstrong to get that, even if I had to work very hard! I went downtown the next day to search for a job, and fortunately got one at the city's most renowned restaurant, the salary was quite high. I felt as if I was over the moon, until I came to know I had to wash the dirty dishes, sweep the dusty floor and wash the stained aprons! Poor me!

I started with my job the next day, and once I came to know that it needed so much vigour, I thought of giving up. But then, I had a flashback of the catchy advertisement, so I put my heart and soul into my work. I worked very hard. I was criticized every time, even when I did something that required a pat on the back and an applause. After working for a month, I had the colossal amount of money that was needed to purchase the cheese. When I got my salary, tears of pride trickled down my leathery cheeks. I was on top of the world as my hard work had paid off! So, the first thing I did was running to the cheese shop. I finally bought the cheese and WHOOPEE! It was in my very own

hands! I just ate a cube of it, and I relished it as it had a delectable taste! I huffed and puffed for breath as a result of the long run but it was worth the flavour. The rest of the cheese went into my collection. I now had realised that life was full of hardships and challenges But I also got immense pleasure after working so very hard for money that I used to buy something for myself. I felt independent. So, If you want to have something you really need, and is of crucial importance to you, buy it with your hard earned money and feel supercalifragilisticexpialidocious !

Mallik Arjun Ahluwalia
VIE

WHAT IF I HAD MY OWN

Duplicate ?

In our universe we have oodles of people but to our great astonishment none is the same. Every mortal has his own uniqueness in some way or the other. It is normally seen that twins almost have the same physical features and as an outcome they appear to be identical, but surely they have different thinking and intelligence abilities . But what if we go against the nature's rule and are able develop our duplicate!

Being a single child to your mom and dad is not an easy task.It includes a lot of expectations and

responsibilities. Once , a winter morning, sitting cozily in my bed and sipping a cup of hot chocolate milk ,I started to wonder what if I had my own duplicate. And the thought stayed with me the whole day! If I had my duplicate , the first the thing I would do is to keep the secret that I had another 'me'. Having a duplicate will be a good thing as I will be able to know myself more and would have time to spend with 'myself' ,which is very rare in today's busy world. Having a lookalike is just like looking at the mirror without having one. The

bond between me and the other me(!!) would be unbreakable , interesting as well as funny . Most of the time we would synchronize in words , do the same things and have the same choices.

As my duplicate will be a secret known only to me , I shall take advantage of her sometimes. Perhaps, I shall prefer to sleep in warm comfy bed and watch Netflix , while she shall attend the school. As we get older, it becomes very difficult for us students to be all-rounders which is to be good in both academics as well as in other school activities. So, I shall ask my duplicate to handle the academics department and the rest I will. I never answer the calls I receive from my friends in the first go or forget to reply. I shall definitely give this duty to my duplicate not to let any of my friends complain about such things ! .

In conclusion, I feel that having a duplicate is a nice thing and we never know great sciences may make it possible in the future! But then having said that, let us remember that God has made us solitary and self-sufficientSo,let us always love ourselves and be happy the way we are !

Ishleen Kaur
IXE

ONE DAY WE WILL
PRAY
TOGETHER.....!

One day we will pray together,
Hand in hand with eternal love.
We will stay together, forever and ever,
We will surpass our limits and rise above.
Everyone will get a second chance,
The glint of possibility in every glance.
Nothing but the truth in everyone's eyes,
Our pact of concord will brighten up the skies.
Hatred will be shunned, love will stay,
Together, we will pray the evil away.
We will bloom together with utmost grace,
The ideals of equity we will embrace.
We will stay together, forever and ever,
One day we will pray together.

Mallik Arjun Ahluwalia
VIIE

LEARNING A LANGUAGE

Chinese and French

The two languages are currently being taught in the School

CHINESE IS MORE INTERESTING THAN FRENCH

"To have another language is to possess a second soul"-

-Emperor Charlemagne

Learning a new language is always exciting and we are fortunate that we are learning a new language , Chinese , in our own school. Chinese is the world's most widely spoken language. Mandarin , in fact, is an official UN language spoken by over 3,000 years old and consisting of

as many as 50,000 characters.

And , now we are fortunate that we are learning this language in our in our school, in our classes. It is surely exciting !

China is a nation that is gaining in influence and , thus , Chinese is a language that is flourishing worldwide and becoming really beneficial in case one wishes to settle abroad and do well.. besides that, it leads to the road of taking risks, challenges and

trying new things .

The Chinese characters are a good lot of topsy-turvy strokes forming the words and these tongue twisters(if one may call them) make Chinese 'the most fascinating of all languages'. The combination of purely visual art and the interpretation of the literal meaning, is Chinese CALLIGRAPHY, the star of pride that makes this language shine through dusk and dawn. Whereas, French is almost similar to English and is more easy and (I feel), thus less exciting to learn . But fortunately, the 'amusing', 'enthraling', 'enthusiastic' and 'spellbinding' sessions on Chinese add a 'special charm to our school curriculum'....

Divroop
VIIO

MY FRENCH IS BETTER !!

"A different language is a different vision of life"-

-Federico Fellini

Thousands of regions , thousands of religions , thousands of people with thousands of thoughts and thousands of feelings trying to pour their hearts with the help of words. Today , there are hundreds of languages across the globe and I truly feel privileged that I got the

opportunity to learn an extra language, that is French .

We are a group of over forty students learning French from a specially selected teacher. The advantage of having an Indian teaching us a foreign language is that it is easier to learn the concepts, the rules and mainly the pronunciation . French classes are truly fun as we do not only get to know the language but also about their culture, food, areas, costumes, traditions , statues,

monuments and buildings.

French and English we have found, in fact , are more or less the same . And it is quite interesting to know two different pronunciations for the same word .In the beginning , we found French a bit tough but in the course of time we find it easy to learn . It is truly a great opportunity provided to us by the School to learn such a language which is spoken by almost 280 billion people across the globe .

Antata Sharma
IXP

Synonyms!

But since the introduction of synonyms in various languages, I have felt distant to the positive side of evolution everywhere. 'Synonym'- a word invented with the same meaning as another word, has significantly no actual use in our lives. Why do we need a new word for a word that already exists and is well in use ?

'vomiting' in junior classes, and I didn't even realize when we, as we grew up, stopped using it and replaced it with more complicated 'puking', 'barfing', 'gag reflex', 'belching', 'disgorging' (and who knows how many more). I mean, if someone explains me the need to develop synonyms, I'd be forever indebted to him or her. Even 'Google' for that matter, fails to answer my question ! Whenever I type in "significance of synonyms", it shows "synonyms for significance". (phew!)

Actually, 'synonym' word itself has synonyms like 'aliveness', 'correspondence' or 'correlation'. The significance of synonyms is just 'fruitless'.. or 'cold' ...or 'futile' or ...'pointless' or...

Khushi Dalla
XI Commerce

**A STILL FROM THE FOUNDER'S GALLERY
(DEDICATED TO HIS HIGHNESS YADAVINDRA SINGH Ji)**

कुंभ मेला—हमारा निजी अनुभव

कुंभ मेला दुनिया का सबसे बड़ा धार्मिक मेला माना जाता है। हिन्दू धर्म में इसका बहुत महत्व है। 2019 का कुंभ मेला प्रयाग राज (उत्तर प्रदेश) में आयोजित किया गया। यह मकर सक्रांति (14 जनवरी) से लेकर महाशिवरात्रि (4 मार्च) तक मनाया गया।

माना जाता है कि कुंभ मेले की शुरुआत समुद्र मंथन से शुरू हुई थी। समुद्र मंथन के बाद निकला अमृत जब देवता लेकर जा रहे थे तब कुछ बूंदें धरती पर चार जगह पर गिरी—हरिद्वार प्रयाग राज, नासिक, और उज्जैन इन्हीं चार जगह पर कुंभ मेला मनाया जाता है। माना जाता है कि यहां स्नान करने से मनुष्य पुर्नजन्म के बंधन से मुक्त हो जाता है।

हमें अपने परिवार के साथ इस साल प्रयागराज कुंभ मेले पर जाने का अवसर मिला। रेलगाड़ी की लंबी यात्रा के बाद हम प्रयागराज पहुँचे। कुछ आराम करने के बाद तुरंत मेले के स्थान के लिए निकल पड़े। रास्ते में महसूस हुआ कि सारा शहर बहुत ही भव्य तरीके से सजाया गया था। दीवारों और चौराहों को समुद्र मंथन, शंख कृष्ण जैसे सुंदर रंग—बिरंगे चित्रों से सजाया गया था। कई जगह पर सांस्कृतिक कार्यक्रम करने के लिए मंच लगाए गए थे। आम जनता की सहायता और जानकारी के लिए पुलिस थोड़ी थोड़ी दूर पर तैनात थी।

मेला क्षेत्र कई किलोमीटर दूर तक फैला हुआ था। वहां के माहौल और सुविधाओं को देखकर हम विस्मित रह गए। रास्ते में सरकार ने कई अस्थाई शौचालय बनवाए थे। सफाई के लिए कई हजार कर्मचारी लगाए गए थे। स्नान के बाद वस्त्र बदलने के लिए अलग तंबू थे। चलती फिरती चिकित्सा वैन और एटीएम वैन की भी सुविधा

थी। कई जगह पर गुमशुदा बच्चों और लोगों के बारे में जानकारी दी जा रही थी। कई स्थानों पर संतों के तंबू थे, जहाँ धार्मिक प्रवचन हो रहे थे। सड़क के दोनों तरफ छोटी—छोटी दुकानें थीं, जहाँ विभिन्न तरह की चीजें बिक रही थीं। बच्चों के लिए कई तरह के खिलौने, महिलाओं के लिए सुंदर गहने, कपड़े आदि मिल रहे थे। खाने की खुशबू हर तरफ फैली हुई थी। मधुर संगीत हवा में मिलकर बहुत ही दिव्य वातावरण बना रहा था।

काफी दूर पैदल चलने के बाद हम गंगा किनारे पहुँचे जहाँ हर शाम भव्य गंगा आरती का आयोजन किया जाता है। आरती के लिए सात मंच सजाए गए थे। परंतु उससे कुछ ही दिन पूर्व पुलवामा आतंकी हमले में कई सैनिक शहीद हुए थे, इसलिए आरती से पहले, वहाँ उपस्थित सैनिकों को बुलाकर गले में हार डाल कर और गीत गाकर सम्मानित किया गया। बाद में उन्हें गंगा आरती के दर्शन के लिए अलग स्थान दिया गया। पंडितों ने कई दीये जलाए और पास खड़े लोगों को भी दीये जलाने के लिए दिए ताकि वह भी आरती में शामिल हो सकें। अंधेरा दीयों की रौशनी में सिमट गया और इनका प्रकाश पानी में अति सुंदर लग रहा था। पूरे माहौल में एक अलग ही धार्मिक और दिव्य खुशबू थी।

अगले दिन प्रातः उठकर हम संगम में स्नान के लिए निकल पड़े। संगम उस स्थान को कहते हैं जहाँ गंगा, यमुना और सरस्वती जैसी पवित्र नदियों का मिलन होता है। उस दिन एकादशी थी और नाव लेकर हम संगम पर पहुँचे। वहां लोगों की बहुत भीड़ थी। “हर हर गंगे” करते हुए हम ठंडे पानी में उतरे। लगा मानो सारा शरीर जम

गया। परंतु कुछ देर बाद हमें आनंद आने लगा। सूर्य नमस्कार के बाद, 108 डुबकी लगाने के बाद हमने पूजा की और गंगा तट पर वापस पहुँचे।

अब हमें बहुत भूख लग रही थी। उत्तर प्रदेश सरकार द्वारा आयोजित हम ऐसे स्थान पर पहुँचे जहाँ हर राज्य के मशहूर व्यंजन मिल रहे थे। हमने बड़े मजे से भर पेट खाना खाया और कुछ तस्वीरें भी खींची। रास्ते में हमने अपने परिवार के लोगों के साथ कुछ खरीदा और वापस अपने होटल आ गए।

इस प्रकार कुम्भ स्नान का आलौकिक अनुभव हमारे जीवन का एक स्मरणीय क्षण रहेगा। भारतीय सभ्यता और संस्कृति की आध्यात्मिक महत्ता को इस मेले ने पीढ़ी दर पीढ़ी तक संजों कर रखे हुए हैं। गंगा—यमुना—सरस्वती जैसी पवित्र नदियां मानव जीवन को जीवित रखने में जो क्षमता रखती हैं, आज हमारा भी कर्तव्य बनता है कि हम इन पवित्र नदियों की स्वच्छता को बनाये रखें और इन्हें प्रदूषित होने से बचाएं क्योंकि “जल है तो कल है”।

दिव्यम बांसल

आठवीं ऐन

देविना बांसल

आठवीं ई

मछली का बच्चा

दूर कहीं समंदर में फँसा हुए बवंडर में,
फँसा हुआ एक मछली का बच्चा था।
रोता था डरता था, माँ को देखे बिना न मन भरता था।
डरा हुआ सहमा सा, एक मछली का बच्चा था।
न हँसता न हँसाता था,
अकेले रह कर घबराता था।
डरा हुआ सहमा सा एक बच्चा था।

उफनते हुए समन्दर में
जब गया वह अपने घर के अन्दर डरा सहमा हुआ, एक
मछली का बच्चा था।
मिल गई जब माँ उसको मिल गई खुशी अथाह उसको
वह न अब डरता था,
माँ के साथ सदा हँसता वह बच्चा था।

समर प्रताप सिंह गरेवाल
आठवीं पी

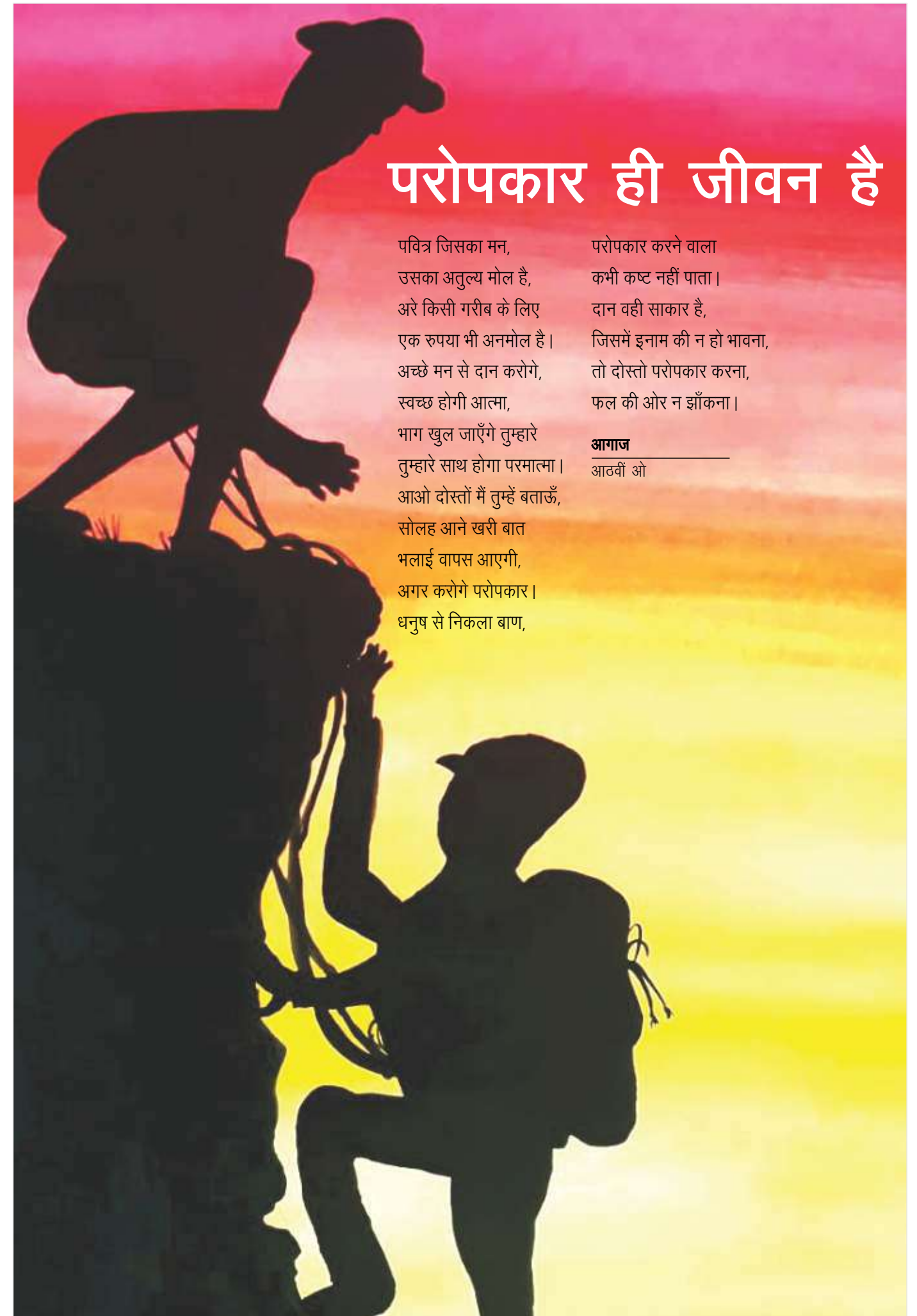

परोपकार ही जीवन है

पवित्र जिसका मन,
उसका अतुल्य मोल है,
अरे किसी गरीब के लिए
एक रुपया भी अनमोल है।
अच्छे मन से दान करोगे,
स्वच्छ होगी आत्मा,
भाग खुल जाएँगे तुम्हारे
तुम्हारे साथ होगा परमात्मा।
आओ दोस्तों मैं तुम्हें बताऊँ,
सोलह आने खरी बात
भलाई वापस आएगी,
अगर करोगे परोपकार।
धनुष से निकला बाण,

परोपकार करने वाला
कभी कष्ट नहीं पाता।
दान वही साकार है,
जिसमें इनाम की न हो भावना,
तो दोस्तो परोपकार करना,
फल की ओर न झाँकना।

आगाज
आठवीं ओ

माता—पिता

इस धरती पर सबके माता—पिता होते हैं। माता—पिता की ज़रूरत सभी को होती है। ये हमारे लिए क्या कुछ नहीं करते? हमें जितनी भी चीजों की ज़रूरत हो, माता—पिता वो चीजें हमें लाकर देते हैं। हमें अपने माता—पिता को हमारी मजबूरी या बोझ नहीं समझना चाहिए। हमारे माता—पिता तारों की तरह होते हैं। इस बात का पता मुझे एक अखबार की पंक्ति से पता चला। वह पंक्ति यह थी कि माँ—बाप को समझो मजबूरी मत, क्योंकि जैसे टूटते तारे वापस आसमान में जाते नहीं वैसे ही एक बार गए हुए माँ—बाप वापिस आते नहीं। इस पंक्ति का महत्त्व हमें बहुत कुछ बतलाता है। हमारी जिन्दगी की एक सीख यही है। हमें हमारी जिन्दगी की सफलता हमारे माता—पिता के दिए हुए हौंसले व सहारे से ही मिलती है। बच्चे जब छोटे होते हैं, तो माँ—बाप उनको चलना सिखाने के लिए बहुत मेहनत करते हैं वैसे ही जब हमारे माँ—बाप बुजुर्ग हो जाते हैं तो हमें उनकी चलने में मदद करनी चाहिए। भिन्न—भिन्न प्रकार के त्योहारों पर भी माता—पिता हमें उनकी जानकारी देते हैं और वे वो त्योहार हमारे साथ धूम—धाम से मनाते हैं। हर नए दिन सूर्योदय के साथ—साथ माता—पिता हमारे चेहरे पर अलग सी मुस्कान लाते हैं। हमें अपने माँ—बाप को भगवान का दर्जा देना चाहिए।

सुहानी सिंगला

आठवीं ऐन

कहानी— जो डरा वो मरा

डर हम सबको लगता है एक छोटे बच्चे से लेकर एक बूढ़े आदमी तक। किसी को जानवरों का डर, किसी को चोरों का डर और किसी को किसी और चीज़ का डर। पर हमें अपने डर पर काबू पाना सीखना चाहिए। अगर हम डरेंगे तो लोग हमें और डराएंगे पर अगर हम डट कर मुसीबत का सामना करेंगे तो डर खुद ही भाग जाएगा। यह कहानी है एक ऐसे बच्चे की जिसको बिमारियों से बहुत डर लगता था। वह हमेशा उनसे बचने के तरीके ढूँढता रहता था। जब वह खेलने जाता था तो वह मास्क पहनता था ताकि उसको किसी से सदीं न लग जाए। जब वह कहीं भी जाता था तो वो बहुत डरा हुआ रहता था। एक दिन उसके माता-पिता उसको नदी किनारे लेकर गये और अचानक उसकी माँ का पैर फिसला और वह नदी में गिर गयीं। उस लड़के को पानी से डर

लगता था पर उसे अपनी माँ अति प्रिय थी इसीलिए वह मास्क उतार कर अपनी माँ को बचाने के लिए नदी में कूद गया। जब वह अपनी माँ को बचाकर बाहर निकला तो उसने सोचा कि पानी से उसको कोई बीमारी नहीं हुई। इसीलिए अगले दिन से उसने कभी भी मास्क नहीं पहना और वह समझ गया कि हमें डरना नहीं चाहिए।

शिक्षा—डर के आगे जीत है।

हेतल बाधवार
सातवीं ओ

FUN! FETE! FRIENDS!

FUN! FETE! FRIENDS !

ज़िन्दगी

क्यों करते हो घमंड उन चीज़ों का जिनको हासिल तुमने न किया अपने दम से।
कभी देखा है उन बच्चों को मरते हैं एक रोटी पाने के लिए।

कद्र करो उस पिता की जिसने रातों को भी दिन समझकर काम किया, तुम कहते हो अपने दोस्तों को कि “यह चीज़ तो मैं लेकर आया हूँ”, पर बेटा भूलो नहीं यह पैसा तुमने नहीं तुम्हारे बाप ने दिया।

क्यों रोते हो तुम उन छोटी-छोटी गैरों की बातों पे जिनके साथ नहीं है तुम्हारा कोई संबंध। रोयेंगे वो लोग तब जब वो देखेंगे तुम्हारी कामयाबी – उनके मुँह हो जायेंगे बंद दुखी हो सकते हो तुम यह सोच कर कि गुलाब में कांटे हैं, पर तुम खुश हो सकते हो यह सोच कर कि कांटों में भी गुलाब है। क्यों टूट जाते हो तुम छोटी सी मुश्किल देखकर, कभी पूछा है अपने बड़ों से जिन्होंने मुसीबत को भी झुका दिया एक हँसता हुआ चेहरा लेकर।

इशरीन

दसवीं ई

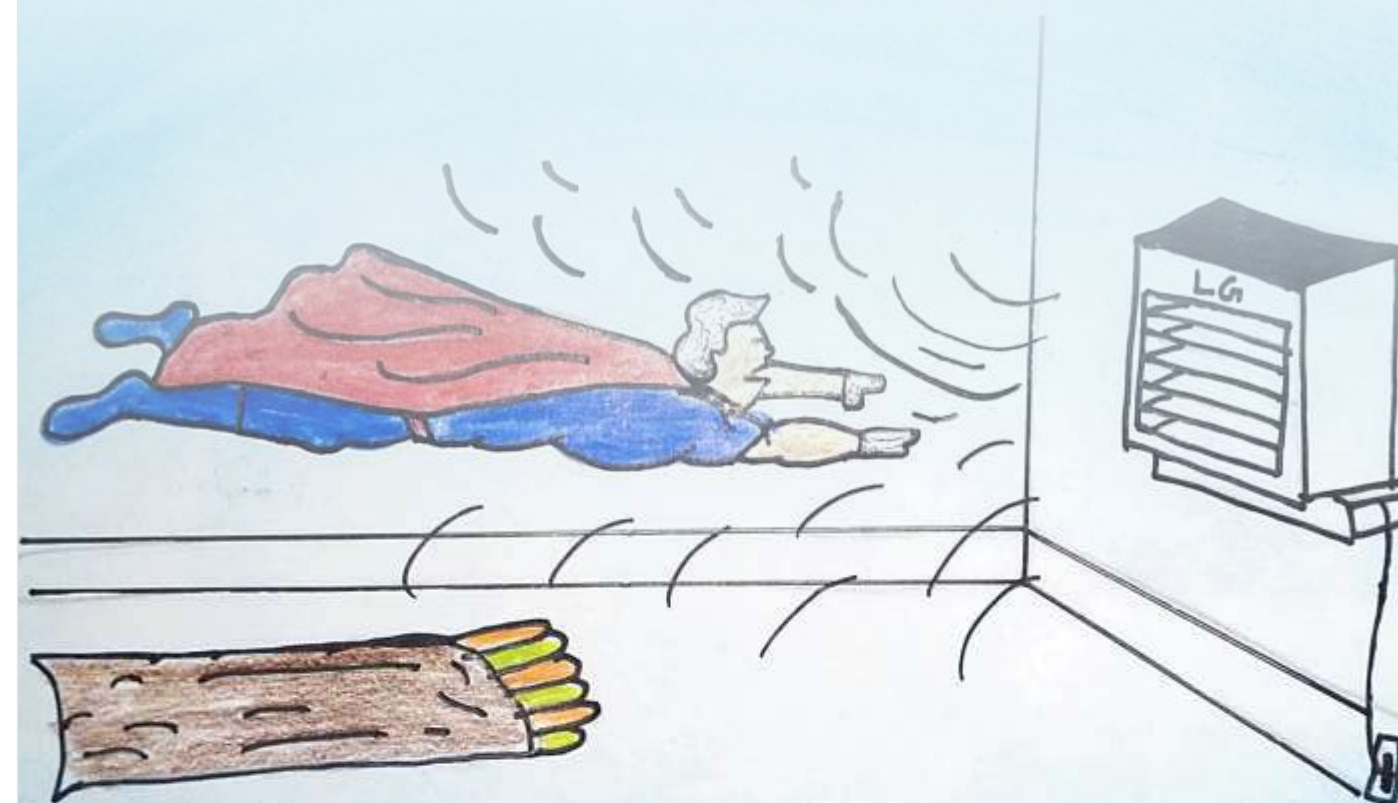
वाह ऐ सी तू है कमाल

वाह ऐ सी तू है कमाल
यह रहे हमेशा हमारा साथी
कभी ना जाए हमें छोड़ कर,
हमारा साथ दे हर ऑफिस और घर पर,
वाह ऐ सी तू है कमाल
ठंडी ठंडी हवा दे कर गर्मी में मिले राहत,
बिना लड़े कर दे गर्मी का नाश
मैं कहीं न जाऊँ उसे छोड़ कर,
ऐसा हो जाए काश,

वाह ऐ सी, तू है कमाल।
गर्मी में ऐ सी के बिना मर रहे हैं गरीब,
इधर देखो तो ऐ सी में बैठे हैं अमीर,
ज्यादा न करें ऐ सी का इस्तेमाल,
चाहे तुम्हारे पास हो कितना भी माल,
वाह ऐ सी तू है कमाल।

अंश

दसवीं ओ

ज़िंदगी की रफतार

ज़िंदगी एक ऐसा फूल है जो सपने साकार करने के लिए खिलता है। पर आज लोगों ने पैसे कमाने की लालच में इस खिलते हुए फूल को सूखा दिया है। हम सभी जाते हैं कि पूर्व भारत में एक जगह का संदेश दूसरी जगह पहुँचाने के लिए पत्रों का इस्तेमाल किया जाता था, परंतु, वर्तमान भारत में संचार करने के लिए नई तकनीकी का इस्तेमाल किया जाता है। आज भारत में लोगों ने अपनी ज़िंदगी की रफतार, इस कदर बढ़ा दी है, कि उन्हें एक जगह से दूसरी जगह जाने के लिए तेज़ से तेज़ चलने वाले वाहनों की आवश्यकता पड़ रही है। तकनीकी ने लोगों की सोच को इतना गिरा दिया है कि वह भारत की संस्कृति को भूलती जा रही है। भारत की संस्कृति के अनुसार लोग आपसी भारत ने विदेशी संस्कृति को अपनाना शुरू कर दिया है तबसे इस आपसी भाईचारे की जगह दिखावे ने ले ली है। पुराने ज़माने में पशुओं का प्रयोग सिर्फ दूध के लिए किया जाता था पर आज मानव ने पशुओं के साथ खिलवाड़ करना शुरू कर दिया है। मनुष्य ने प्रकृति की गोद को तो नष्ट ही दिया है।

सुहानी सिंगला
सातवीं-ऐन

तीन सुनहरे शब्द

ज़िन्दगी में चाहे कुछ भी हो, चाहे हसना हो या रोना हो, कोई फर्क नहीं पड़ता अगर तुम अकेले हो, या कोई साथ है, अंत में याद रखने के लिये बस एक ही बात है, कि काम आयेंगे ज़िन्दगी में तुम्हारे ये तीन शब्द, किस्मत, मौका तथा मेहनत।।

8 नवंबर, 2019 को हमारे स्कूल में 1969 के बैच में से डॉ. इंदरजीत सिंह विरदी आये तथा उन्होंने बच्चों से वार्तालाप के दौरान यह बताया कि, आज अगर अपनी ज़िन्दगी में वो इतने कामयाब हैं, तो वो सिर्फ इन तीन सुनहरे शब्दों के कारण, “किस्मत, मौका और मेहनत”।

किस्मत! किस्मत तुम्हारे हाथ में है, उसे लिखना और बनाना तुम्हारी मुट्ठी में। मौका!! मौका तुम्हें तब ही मिलेगा जब तुम अपनी किस्मत बनाओगे। मौका एक बार नहीं काफी बार मिलेगा, अगर एक बार में कुछ न हो पाये, तो भगवान अपने आप अनगिनत मौके देगा। मेहनत!!! मौका मिला है तो मेहनत करो, उस मौके का सही लाभ उठाओ, और उस मेहनत से पूरी दुनिया में छा जाओ।

अगर एक दरवाज़ा बंद होता है तो कोई बात नहीं, क्या पता भगवान ने दस और नए

दरवाज़े खोले हों। बस मेहनत करना सीखो, किस्मत और मौका तुम्हारे पीछे खुद आएँगे।

गुररहमत कौर छाबड़ा
दसवीं-ई

भारतीय संस्कृति

“अनेक नहीं हम एक है। एक ही माला के मोती, पियरे जो थे प्रेम से हमने वो प्रेम आज ओझल क्यों हो गया ?

क्या फर्क पड़ता है अगर मैं पंजाबी और मेरा मित्र गुजराती, क्या फर्क पड़ता है अगर मैं हिमाचली और मेरा भाई राजस्थानी, क्या फर्क पड़ता है अगर मेरा मित्र पाकिस्तानी और मैं हिन्दुस्तानी। इतिहास के पन्ने उठा कर और पीछे देखो तो पता चलेगा कि क्या था हिन्दुस्तान और क्या बनकर रह गया ? संस्कृति, सभ्यता गहने थे हमारे पर आज वो गहने टूट से गए। जहाँ दादी माँ के नुस्खों के बिना हम रह नहीं पाते थे, पर आजकल लोगों को नुस्खों का मतलब ही नहीं पता।

न जाने आज कल लोगों को हुआ क्या ? क्यों हमारा भारत सो गया ? हमने तरक्की तो कर ली पर कुछ पीछे छूट गया। जिसे हमें वापस तो ला सकते हैं पर उस में सभी का योगदान चाहिए। पर हाँ, आज भी कुछ प्रांत ऐसे हैं जहाँ आज भी भारतीय, संस्कृति जिंदा है। मथुरा, राजस्थान जैसे शहरों में आज भी लोग अपनी दो वक्त की रोटी अपनी संस्कृति से ही कमा रहे हैं। जब मैं पहली बार राजस्थान गई थी तो मैं हैरान हो गई। वहाँ इतना खूबसूरत शहर है जहाँ आज भी कढ़ाई, बुनाई नहीं रुकी। आप लाल गोपाल के शहर मथुरा को ही ले लो। लट्ठ मार होली, फूलों की होली को कोई कैसे भुला सकता है। पंजाब का गिट्ठा-भांगड़ा, नानी-दादी के हाथ

का साग और मक्की की रोटी जिसका स्वाद आज भी जिंदा है। असम का बिहू, गुजरात का डांडिया। यूँ तो भारत बहुत खूबसूरत है बस नज़रिये की बात है। मानिए या न मानिए

तो कहीं न कहीं योगदान हमारे घर के बड़ों का है। जो हमें सिखाते हैं कि किस तरह ज़मीन से जुड़े रहो। हमारा भारत बहुत ही खूबसूरत और रंगीन है। महाराष्ट्र की गणपति चतुर्थी, आयोध्या को दिवाली, मथुरा की होली, पंजाब की लोहड़ी। भारतीय संस्कृति को जिंदा रखने के लिए विद्यार्थियों को स्कूल में इसके बारे में ज्ञान देना चाहिए। अंत में मैं यह कहना चाहूँगी : “रोते हुए नहीं, हँसते हुए आए थे और हँसते हुए जाएंगे। एकता की डोरी कसकर बाँधकर जाएंगे, संस्कृति बचाकर जाएंगे अनेक नहीं एक हैं गाँठ मार कर यह बात सीने से लगा कर जाएंगे।

अनन्ता शर्मा
नौवीं पी

परीक्षा से न डरना

परीक्षाएँ पास हैं, जिसके बाद साल भर की मेहनत का पता चलता है। आज-कल बच्चे परीक्षा से डरने लगे हैं जिसकी वजह से परीक्षाओं के समय सारी मेहनत का अच्छे से उपयोग नहीं किया जाता है। माना कि परीक्षा की तैयारी बहुत ज़रूरी होती है पर इसका यह मतलब नहीं कि बच्चों का सारा सुख-चैन ले जाया जाए। वह बच्चा ध्यान नहीं लगा पाता है और परिणाम खराब हो जाता है। पढ़ाई का सबसे अच्छा तरीका है पहले ही तय कर लें कि क्या, कब और कितना करना है। सारी पढ़ाई एक ही बार में नहीं करनी चाहिए बल्कि एक या आधे घंटे में 10 से 15 मिनट की ब्रेक लेनी चाहिए क्योंकि

इससे पढ़ाई अच्छे तरीके से होती है। हर दिन धीरे-धीरे पढ़ाई का समय बढ़ानी चाहिए पर ब्रेक लेना ज़रूरी है। अगर इस तरीके से पढ़ाई करेंगे तो परीक्षाएँ अच्छी जाएँगी। सब कुछ ध्यान से पढ़ने के लिए तकरीबन 8 घंटों की नींद भी ज़रूरी है। दिमाग तभी काम करेगा जब उसे आराम मिलेगा। परीक्षा के दिन इन बातों का ध्यान रखना चाहिए :

1. घर से निकलते समय यह सोच लें कि जितना पढ़ा है, पेपर उस में से ही आएगा और अपना बैस्ट देना है।
2. परीक्षा के कमरे में जाने से पहले सारी स्टेशनरी-चैक करनी चाहिए।

3. प्रश्नों के पत्र को बहुत ध्यान से पढ़ना चाहिए। 5 मिनट प्रश्न पढ़ने में ही बिताने चाहिए। जिससे हम एकाग्र होकर उनके उत्तर जाँच लें। इस प्रकार परिश्रम एकाग्रता और धैर्य ही परीक्षा-भवन में हमें प्रश्न-पत्र को हल करने में आवश्यक होते हैं और हमारा परिणाम भी उत्तम रहता है।

धृति जैन
आठवीं-ई

A FRIEND IN NEED IS A FRIEND INDEED! PERIOD

"A FRIEND IN NEED IS A FRIEND INDEED!" PERIOD

नया साल

जैसे ही दिसंबर खत्म होने पर आता है नए साल की उत्सुकता सब में जाग जाती है। हम सब हर नए साल के शुरू होने पर बहुत सारी रैज़ोलिशनज़ (संकल्प) बनाते हैं लेकिन एक हफ्ता भी नहीं हुआ होता और नए साल की हम इन रैज़ोलिशनज़ को भूल जाते हैं। इस का कारण है हमारे अंदर आत्म नियंत्रण की कमी।

यह आज कल की पीढ़ी की बहुत बड़ी समस्या है। ऐसे बहुत से लोग हैं जो पतला होना चाहते हैं या फिर कोई नई आदत बनाना चाहते हैं। लेकिन आत्म नियंत्रण की कमी के कारण कुछ भी नहीं कर पाते। इसलिए सबसे पहली और मुख्य बात है दृढ़ संकल्प लेना।

सीरत कालेका
सातवीं-पी

THE SHOW GOES ON ...!

Despite the lockdown , despite the pandemic , school activities go uninterrupted . Screen shot of Round Square Conference hosted by the Indian High School, Dubai, with YPS students, Pavit Panag and Shemoila Saini , taking part

ਅੱਜ ਦਾ ਅਖ਼ਬਾਰ

ਦੇਵੇ ਸਾਨੂੰ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ,
ਇਹ ਹੈ ਸਾਡਾ ਆਪਣਾ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਅਖ਼ਬਾਰ॥
ਪਹਿਲੇ ਪੰਨੇ ਨੇ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣਾਈ,
ਕੁਝ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਲੁੱਟ ਮਚਾਈ।
ਚੰਦੂ ਹਲਵਾਈ ਦੇ ਘਰ ਚੋਰੀ ਦੀ ਫੈਲੀ ਖ਼ਬਰ,
ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਕਰਨ ਆਇਆ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਟੱਬਰ।
ਭਾਰਤ ਵੇਖਣ ਆਇਆ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਟ੍ਰੰਪ,
ਜਮਨਾ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਡੰਪ॥
ਦੂਜੇ ਪੰਨੇ ਤੇ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਆਈ,
ਮੰਤਰੀ ਜੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬੀ ਘਟਾਈ।
ਸਾਰੇ ਵੇਖਣ ਆਏ ਪਟਿਆਲੇ ਦਾ ਵਿਰਾਸਤੀ ਮੇਲਾ,
ਚਾਹੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਾਜੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਵੇ ਵਿਹਲਾ।

ਉਸਤਾਦ ਜ਼ਾਕਿਰ ਹੁਸੈਨ ਨੇ ਤਬਲੇ ਉੱਪਰ ਆਪਣਾ
ਕਮਾਲ ਦਿਖਾਇਆ।
ਹਰ ਪਟਿਆਲਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਜਾਦੂ ਵੇਖਣ
ਆਇਆ॥
ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਨੇ ਖੇਡਾਂ ਬਾਰੇ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣਾਈ
ਦੰਗਲ ਵਿੱਚ ਬਬੀਤਾ ਫੋਗਟ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤ ਕੇ ਆਈ॥
ਆਖਰੀ ਪੰਨੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਮੌਸਮ ਦਾ ਹਾਲ,
ਕਹਿੰਦੇ ਸਾਰੇ ਠੰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਆਪਣਾ ਖਿਆਲ॥

ਸਿਫਤ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ
ਸੱਤਵੀਂ-ਪੀ

Jigarveer Singh
VP

'COURT'-SHIP!

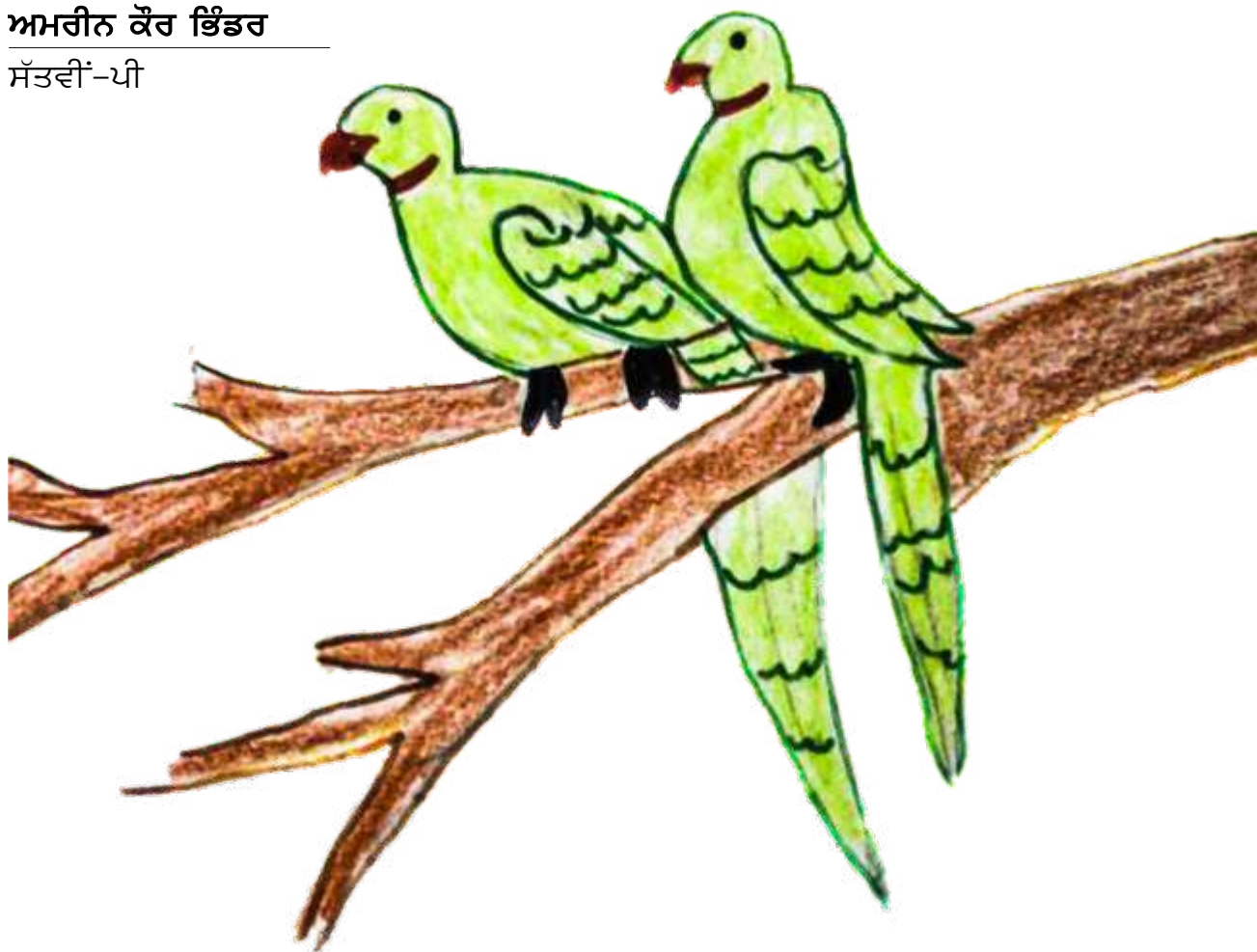
'COURT'-SHIP !

A SPECTACULAR VIEW OF THE SCHOOL TENNIS COURTS

ਕਿੱਥੇ ਗਈਆਂ ਚੀੜੀਆਂ

ਕਦੀ ਚੀੜੀਆਂ ਸਾਡੇ ਪੇਂਡੂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ।
ਮਾਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਵੇ ਉੱਤੇ ਆਟੇ ਦੀਆਂ ਚੀੜੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ,
ਪਕਾ ਕੇ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਚੀੜੀ ਫੜ ਕੇ ਬੱਚਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ
ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੱਚੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਛੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ,
ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੀੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ
ਸਨ। ਚੀੜੀਆਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਘੁੰਮਦੀਆਂ, ਉੱਡਦੀਆਂ
ਫਿਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਚੀੜੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ
ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ। ਕਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਇਹ ਬੈਠ ਕੇ ਸੋਚਿਆ
ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਚੀੜੀਆਂ ਆਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਣ-ਗਿਣਤ ਉੱਡਦੀਆਂ
ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ ਉਹ ਅੱਜ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?
ਹੁਣ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੋਬਾਇਲ ਟਾਵਰ
ਲੱਗ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਟਾਵਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘਾਤਕ ਤਰੰਗਾਂ
ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਚੀੜੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਵੱਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਵਾ ਸਾਫ਼
ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀਆਂ ਚੀੜੀਆਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ
ਰਹੀਆਂ ਤੇ ਉਹ ਪੱਕੀ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਅਮਰੀਨ ਕੌਰ ਭਿੰਡਰ
ਸੱਤਵੀਂ-ਪੀ

ਗਲੋਬਲ ਵਾਰਮਿੰਗ

ਧਰਤੀ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਤੋਂ ਗਰਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਗਰਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਾਰੀ ਗਰਮੀ ਵਾਪਸ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਕਾਰਬਨਡਾਈਆਕਸਾਈਡ, ਮੀਥੇਨ, ਉਜ਼ੋਨ, ਸੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਆਦਿ ਗੈਸਾਂ ਇਸ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਹੀ ਗਰਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੀਨ ਹਾਊਸ ਗੈਸਾਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦਾ ਤਾਪਮਾਨ ਵੀ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਾਪਮਾਨ ਵੱਧਣ ਨੂੰ ਹੀ ਗਲੋਬਲ ਵਾਰਮਿੰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਾਰਨ:

1. ਜੰਗਲਾਂ ਦੀ ਅੰਨੇਵਾਹ ਕਟਾਈ ਦਾ ਵੱਧਣਾ।
2. ਬਲਣਸ਼ੀਲ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਉਪਯੋਗ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ।
- ਪ੍ਰਭਾਵ: ਇਸ ਨਾਲ ਫਸਲਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗਾ।
3. ਇਸ ਨਾਲ ਪਰਬਤਾਂ ਤੇ ਸਥਿਤ ਗਲੇਸ਼ੀਅਰ ਪਿਘਲ ਜਾਣਗੇ।
4. ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ।
5. ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ।
6. ਇਸ ਨਾਲ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ।
7. ਚੱਕਰਵਾਤੀ ਤੇ ਹੋਰ ਤੂਫਾਨ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ।
8. ਈਕੋ ਸਿਸਟਮ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਭਾਵ ਵਾਤਾਵਰਨ ਸਬੰਧੀ ਅਨੇਕਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਵਿੱਚ ਤਾਪਮਾਨ 'ਚ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਬਰਫ਼ ਪਿਘਲਣ ਹੜ੍ਹ ਆਉਣ ਤੇ ਸੌਕਾ ਪੈਣ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀਆਂ ਗੈਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਲ ਪੱਧਰ ਵੱਧਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਵੱਧ ਗਿਆ

ਹੈ। ਉਜ਼ੋਨ ਪਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਛੋਕ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਕਿਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੰਦੀ। ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਵੇਂ ਚਮੜੀ ਦਾ ਕੈਂਸਰ, ਅੰਨ੍ਹਾਪਣ, ਜਲ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਕੋਹਰਾ ਆਦਿ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗਲੋਬਲ ਵਾਰਮਿੰਗ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ: ਬਾਲਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਾਂ, ਸਕੂਟਰਾਂ ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੈਦਲ ਜਾਂ ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਰੁੱਖ ਲਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਰੋਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਤੇ ਰੋਕ ਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਤੇ ਹੋਰ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਗੈਸਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੱਧਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਕਾਰਨ ਪਰਲੋ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਗਰਮ ਹਵਾਵਾਂ ਚੱਲਣਗੀਆਂ ਸੌਕੇ ਪੈਣਗੇ, ਹੜ੍ਹ, ਆਉਣਗੇ, ਉਜ਼ੋਨ ਪਰਤ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਤੇ ਲਾਇਲਾਜ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੇ ਸਾਡੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦਾ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਭਾਵਨ ਕੌਰ

ਸੱਤਵੀਂ-ਈ

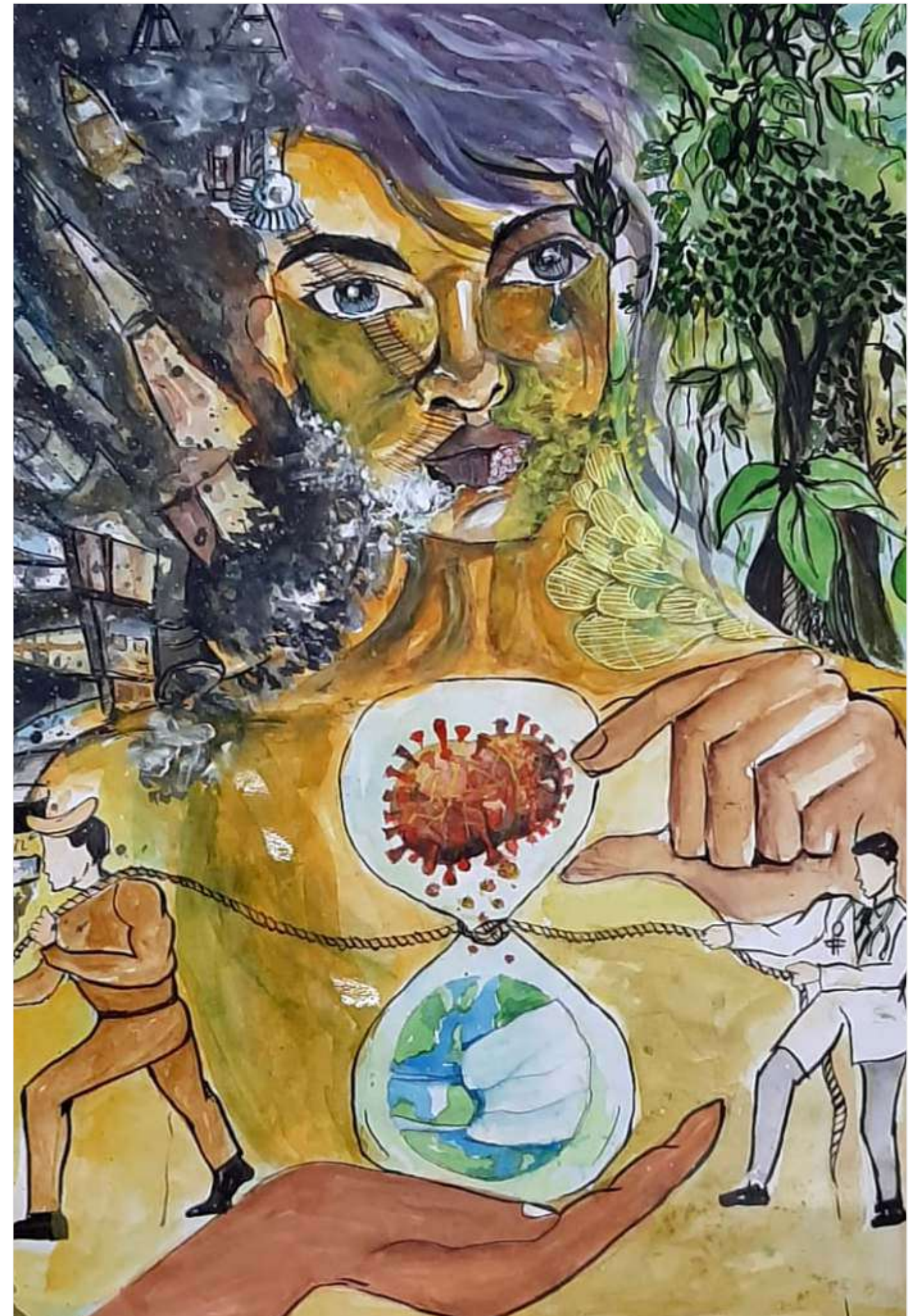
ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ

ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਪਸਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵੁਹਾਨ ਵਿਚ ਫੈਲਿਆ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੀਨ ਦੇ ਲੋਕ ਚਮਗਿਦੜਾਂ ਦਾ ਸੂਪ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਜਰਮ ਚਮਗਿਦੜਾਂ ਵਿਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਬੀਮਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੁਹਾਨ ਦੀ ਮੱਛੀ ਬਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਫੈਲਿਆ ਹੈ। ਕੋਰੋਨਾਵਾਇਰਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕੋਪ ਗਲੋਬਲ ਪ੍ਰਕੋਪ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਚੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਫੈਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਚੀਨ, ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ, ਇਟਲੀ ਅਤੇ ਈਰਾਨ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ ਫੈਲ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੀਮਾਰੀ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਿਮਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਕੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਮੁਖ ਲੱਛਣ ਬੁਖਾਰ, ਜੁਕਾਮ, ਖਾਂਸੀ ਅਤੇ ਸੋਜਿਸ਼ ਹਨ। ਖੰਘ ਅਤੇ ਜੁਕਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਗਲਾ ਸੁੱਕਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਾਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੰਗਾਂ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੀਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਫੈਲਣ

ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਵਿਅਰਥ ਗਿਆ। ਚੀਨ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਗਏ ਇਹ ਵਾਇਰਸ ਉਥੇ ਵੀ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਵੀ ਛਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਵੀ ਫਿੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਜਰਮਨ ਵਿਚ ਜੋ ਉਲੰਪਿਕ ਖੇਡ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬੀਮਾਰੀ ਕਰਕੇ ਟਾਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਗਠਨ ਨੇ ਕੋਰੋਨਾਵਾਇਰਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸੁਝਾਅ ਦੱਸੇ ਹਨ- ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਾਬਣ ਨਾਲ ਧੋਵੋ ਤਾਂ ਜੋ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਲਗੇ ਵਾਇਰਸ ਮਰ ਜਾਣ। ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਨੱਕ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵਾਇਰਸ ਸ਼ਰੀਰ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭੀੜ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਬਚੋ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਚੈਕਅੱਪ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ। ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚੋ। ਚੀਨ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਰਲਾ ਦੇ ਵਿਚ ਇਹ ਬੀਮਾਰੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਬੈਂਗਲੋਰ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਿਚ ਕਈ ਲੋਕ ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਨ। ਇਟਲੀ, ਚੀਨ, ਕੋਰੀਆ ਆਦਿ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਚੈਕਅੱਪ ਹੋ

ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਵਾਇਰਸ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਅਲਗ ਥਾਂ ਤੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਬੀਮਾਰੀ ਫੈਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰਖਦੇ ਹੋਏ, ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਮੰਨਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਰੋਨਾਵਾਇਰਸ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਨੇ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵਖਰੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਈ ਕੈਂਪ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਗੁਰਕਰਨ ਸਿੰਘ ਕੋਹਲੀ
ਨੌਵੀਂ-ਈ

ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਗੀਤ

ਪੰਛੀ ਸਾਡੇ ਮਿੱਤਰ ਮੀਤ।
ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਹਣਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਗੀਤ।
ਸੱਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਪੰਛੀ ਮੋਰ।
ਤੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਅਨੋਖੀ ਹੈ ਉਸਦੀ ਤੋਰ।
ਤੇਤੇ ਦੀ ਹੈ ਲਾਲ ਚੁੰਝ।
ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਇਨਸਾਨ, ਉੱਝ।
ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹਨ ਅਨੇਕ ਰੰਗ।
ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਹਨ ਅਨੇਕ ਢੰਗ।
ਕੋਇਲ ਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੋਲ।
ਸਭ ਰਹਿੰਦੇ ਨੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ।
ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਮੀਤ।
ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਅਸੀਂ ਗਾਈਏ ਗੀਤ।
ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਹੈ ਹਰਮਨਮੀਤ।

ਹਰਮਨਮੀਤ

ਸੱਤਵੀਂ-ਈ

ਚਿੜੀ ਆਲ੍ਹਣਾ ਕਿੱਥੇ ਪਾਵੇ

ਨਾ ਕੱਚੇ ਕੋਠੇ
ਨਾ ਸ਼ਤੀਰ
ਨਾ ਰੋਸ਼ਨਦਾਰ
ਨਾ ਹੀ ਰਹੇ ਹੁਣ ਘਰਾਂ 'ਚ ਆਲੇ
ਦਸ ਫੇਰ ਤੀਲਾ-ਤੀਲਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਚਿੜੀ ਆਲ੍ਹਣਾ ਕਿੱਥੇ ਪਾਵੇ?
ਪੋਹ ਫੁੱਟਦੇ ਉਹ ਵਿਹੜੇ ਆਉਂਦੀ
ਚੀਂ ਚੀਂ ਦੀ ਕਾਵਾਂ ਰੋਲੀ 'ਚ ਉਹ ਸੱਭ ਨੂੰ ਜਗਾਂਦੀ, ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਦੀ ਤੋਂ
ਚੋਗ ਚੁੱਗ ਜਾਂਦੀ
ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਫੰਗ ਫਲਾਵੇ ਫੁਰ ਫੁਰ ਲੰਬੀ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰੇ
ਹਾਏ-ਹੁਣ ਪਰ ਕਿਧਰੇ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਵੇ
ਮਨ ਕਿਉਂ ਮੇਰਾ ਡੋਲੀ ਜਾਵੇ!
ਉਹ ਤਰਲੇ ਕਰਦੀ
ਫਰਿਆਦ ਹੈ ਉਸ ਦੀ
ਰੁੱਖ ਨਾ ਵੱਢ'
ਘਰ ਹੈ ਮੇਰਾ
ਛਾਂ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ।

ਉਜੇਸ਼ਵਰ

ਸੱਤਵੀਂ-ਐੱਨ

ਸਰਦਾਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲਵਾ

ਸਰਦਾਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲਵਾ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਯੋਧਾ ਅਤੇ ਜਰਨੈਲ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨਲਵਾ ਕਿਵੇਂ ਜੁੜਿਆ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੇਤੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜਾ ਨਲ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਦਾਨੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਦੁੱਤੀ ਸੂਰਬੀਰ ਸਨ। ਉਹ ਸ਼ੇਰ ਨਾਲ ਲੜ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਸਰਦਾਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਰਾਜਾ ਨਲ ਸਾਨੀ ਪੈ ਗਿਆ। ਸਰਦਾਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਅਤੇ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਲ ਤੋਂ ਨਲਵਾ ਪੈ ਗਿਆ।

ਸਰਦਾਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲਵਾ ਦਾ ਜਨਮ 1791 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਧਰਮ ਕੌਰ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮਰ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰਾ ਬਚਪਨ ਆਪਣੇ ਮਾਮਾ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਸੀ। ਲਗਭਗ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜੰਗ ਕਰਤਬ ਸਿੱਖ ਲਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਫਾਰਸੀ ਲਿਖਦੇ ਅਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸਨ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਘੋੜ ਸਵਾਰੀ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ ਨਿਸ਼ਾਨੇਬਾਜ਼ੀ ਆਦਿ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਦਰਬਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਹਰ ਸਾਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। 1805 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਸੰਤੀ ਦਰਬਾਰ ਦਾ

ਇਕੱਠ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਖਾਸੀਅਤ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕਰ ਲਿਆ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੇਰ ਨਾਲ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇਖ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ਼ੇਰਦਿਲ ਨਾਮੀ ਰੈਜਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਰਦਾਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲਵਾ ਨੇ ਕਈ ਜੰਗਾਂ ਲੜੀਆਂ ਅਤੇ ਕਈ ਜਿੱਤੀਆਂ ਕਸੂਰ ਸਿਆਲਕੋਟ ਅਟਕ ਮੁਲਤਾਨ ਕਸ਼ਮੀਰ ਪਿਸ਼ਾਵਰ ਅਤੇ ਜਮਰੋਦ। ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਹਰੀਪੁਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਸਾਇਆ। ਇਸ ਮਹਾਨ ਯੋਧੇ ਦੀ ਮੌਤ ਪਠਾਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲਵਾ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 1837 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਜਮਰੋਦ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਦਫਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1892 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਗੱਜੂ ਮੱਲ ਕਪੂਰ ਜੋ ਪਿਸ਼ਾਵਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਯਾਦਗਾਰੀ ਸਤੰਭ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਕਾਬੁਲ ਵਿੱਚ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲਵਾ ਦਾ ਇੰਨਾ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਆਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ, ਸੌਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਲਵਾ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨੋਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ

ਅੱਠਵੀਂ-ਓ

ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉੱਡਣ ਲਈ ਖੰਭ ਹੁੰਦੇ

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉੱਡਣ ਲਈ ਖੰਭ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕਿੰਨਾ ਸੋਹਣਾ ਲੱਗਦਾ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ। ਮੈਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਕੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਘੁੰਮ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪੰਛੀ ਬਣ ਕੇ ਮੇਰਾ ਉੱਡਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਰੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਦੂਜੀਆਂ ਚਿੜੀਆਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਸਕਦੀ। ਆਪਣੇ ਹੋਰ ਦੋਸਤ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ। ਮੈਂ ਮੇਰਾਂ ਨਾਲ ਬਾਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਨੰਚਦੀ।

ਪੰਛੀ ਬਣ ਕੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗੇ ਪੰਖ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪੰਖਾਂ ਨਾਲ ਉੱਡਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ। ਮੈਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪੰਛੀ ਬਣਾਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਪੰਛੀ ਬਣਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਂਕ ਹੈ। ਪੰਛੀ ਬਣ ਕੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਘੁੰਮ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਪੰਛੀ ਬਣ ਕੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਛਾਪ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪੰਛੀ ਬਣਨ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਜੇ ਭਗਵਾਨ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੀ।

ਸਾਰੇ ਪੰਛੀ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਂਦੇ। ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਕਿੰਨੀ ਸੁਰੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਮੈਨੂੰ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

ਪੰਛੀ ਬਣਕੇ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਪਰੀ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਧਰਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਸਮਾਨ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਜੇ ਪੰਛੀ ਬਣ ਕੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ।

ਮੇਰੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਵੀ ਕਰਦੇ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠਣ ਜਾਂਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਿੱਠੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗੀਤ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨੰਚਦੇ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੇਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲ ਰਲਾ ਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਾਸ ਨਾਚ ਦਿਖਾਂਦੇ। ਪੰਛੀ ਬਣ ਕੇ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗਦੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਿੱਥੇ ਬੰਦੇ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਚੁੰਝ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦੀਦਾਰ ਫਲ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਖਾ ਸਕੀਏ। ਉੱਝ ਤਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਚਲੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਵੀ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਅੰਤਰਾ ਸ਼ਰਮਾ

ਨੌਵੀਂ-ਈ

Saisha Goel
IVN

ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਅਵਾਜ਼

ਕੁਦਰਤ ਕੀ ਹੈ? ਸਾਡੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਦੇ ਪੇੜ, ਪੌਦੇ, ਪੱਤੇ, ਪੰਛੀ, ਪਾਣੀ, ਆਦਿ ਹੀ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਨੇ! ਜੇ ਕੁਦਰਤ ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਰੰਗ ਹੀ ਨਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦੇ। ਜੇ ਕੁਦਰਤ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼, ਆਦਿ ਨਾ ਹੁੰਦੇ। ਜੇ ਕੁਦਰਤ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਆਕਸੀਜਨ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਾ ਹੁੰਦੇ। ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਏ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਦੇਣਾ ਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹਲੇ ਵੀ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੌਦੇ ਜਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਰੁੱਖ ਨਾ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕਦੇ ਮੀਂਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਉਦਯੋਗ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਪੰਛੀ ਚਹਿਕਦੇ ਹਨ, ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਅੱਗੇ ਜਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ! ਆਕਸੀਜਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਦੱਸ-ਕੁ-ਸਕਿੰਟ ਰੁਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੇ ਦੇ ਕੁ ਸਕਿੰਟ ਲਈ ਵੀ ਆਕਸੀਜਨ ਸੁੱਕ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵੀ ਡਿੱਗ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਕੁਦਰਤ ਸਾਡੇ ਤੇ ਨਹੀਂ। ਅੱਜ ਤਾਂ ਉਹ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਸੁਣਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣ ਲਈਏ ਤਾਂ ਰੱਬ ਸਾਡੀ ਸੁਣੇਗਾ।

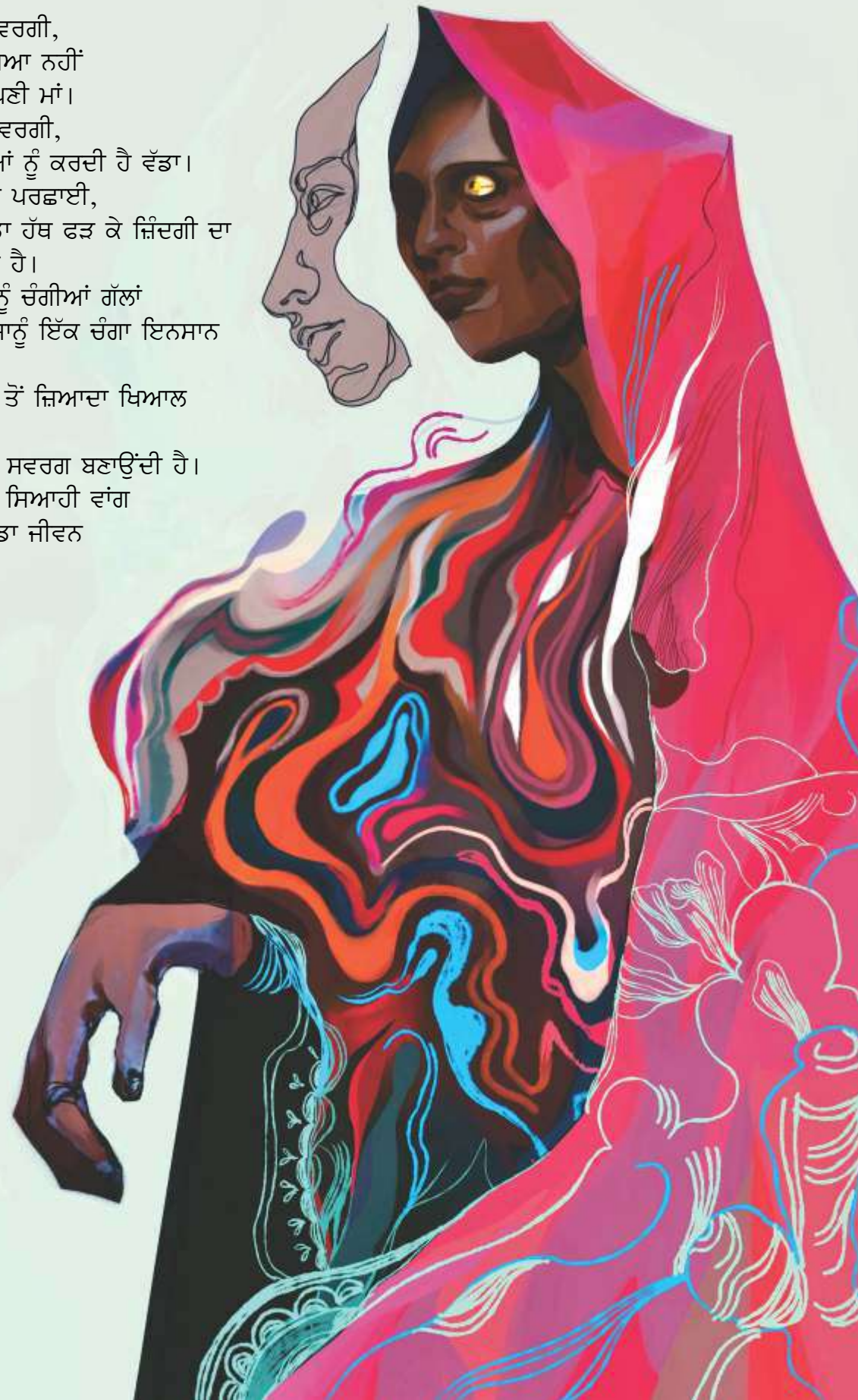
ਤਹਿਜ਼ੀਬ ਚੀਮਾ
ਛੇਵੀਂ-ਈ

ਕਵਿਤਾ – ਮਾਂ

ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਰੱਬ ਵਰਗੀ,
ਕਦੇ ਰੱਬ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ
ਪਰ ਦੇਖੀ ਹੈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ।
ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫੁੱਲ ਵਰਗੀ,
ਸਾਡੇ ਜਹੀ ਕਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਵੱਡਾ।
ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਾਡੀ ਪਰਛਾਈ,
ਜੋ, ਹਰ ਵੇਲੇ ਸਾਡਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ
ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ।
ਮਾਂ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਇਨਸਾਨ
ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।
ਮਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਿਆਲ
ਰੱਖਦੀ ਹੈ।
ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।
ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਸਿਆਹੀ ਵਾਂਗ
ਜੋ ਲਿਖਦੀ ਹੈ ਸਾਡਾ ਜੀਵਨ

ਮੇਹਰ ਸਿੱਧੂ
ਸੱਤਵੀਂ-ਪੀ

THE DAWN OF A NEW DAY... AWAITS US!!!

THE DAWN OF A NEW DAY ... AWAITS US !!!

Painting Credits

Cover

PAVIT PANAG

XI SCIENCE

PAGE 2

TANISHA GARG

XI ARTS

PAGE 4

MR. SANJAY TANEJA

PAGE 9

MR. SANJAY TANEJA

PAGE 10

NAMAN GARG

VIII N

PAGE 11

ANSH TANEJA

IX O

PAGE 13

KARUNA JAIN

IX E

PAGE 15

IRA MITTAL

VIII E

PAGE 16

DIVROOP SANDHU

VII O

PAGE 19

THEA AGGARWAL

VII O

PAGE 20

RAAHAT GILL

IX O

PAGE 21

VRITI

VI P

PAGE 22-23

ANSH TANEJA

IX O

PAGE 24

ADAB KAUR

VIII O

PAGE 26

BILAWAL

VI E

PAGE 26

KAMAKSHI GUPTA

VI O

PAGE 30-31

TANISHA GARG

XI ARTS

PAGE 32-33

RENEE DHADLI

VII E

PAGE 38

SEERAT SIDHU

VIII P

PAGE 41

SEERAT SIDHU

VIII P

PAGE 42

RABBANI BATRA

VII P

PAGE 46

MALLIK ARJUN ALHUWALIA

VII E

PAGE 49

DAKSH TANEJA

VII N

PAGE 50

KAVYA AGGARWAL

VIII N

PAGE 51

RENEE DHADLI

VII E

PAGE 52-53

NYSA GUPTA

V N

PAGE 54

ANANYA AHUJA

XI ARTS

PAGE 56

SEERAT KALEKA

VIII P

PAGE 57

NAMAN GARG

VIII N

PAGE 58

KIRATNOOR KAUR

IX N

PAGE 59

NAMAN GARG

VIII N

PAGE 60-61

DAKSH TANEJA

VII N

PAGE 62

KAVYA AGGARWAL

VIII N

PAGE 64

HARJOT SIDHU, OY

O Y

PAGE 66

JIGARVEER SINGH

V P

PAGE 68

RHEA SHARMA

IV O

PAGE 69

KANWAR ZUBAIR

IV N

PAGE 70-71

HARSH THAPAR

VIII N

PAGE 73

SANCHITA GUPTA

XI Arts

PAGE 74-75

SABIA DHIMAN

V O

PAGE 76-77

VIRAJ MITTAL

V O

PAGE 79

Viraj Teja

IV P

PAGE 80-81

SAISHA GOEL

IV N

PAGE 82-83

DIVROOP SANDHU

VIII O

PAGE 84

PAVIT PANAG

XI Science

YADAVINDRA PUBLIC SCHOOL, PATIALA